

VLNĚNÍ

RADIO
PROGLAS

Magazín
Radia Proglas
1999

Historie a vývoj druhu Radio Proglas, jak je zaznamenal Martin Holík.

Bylo by to dlouhé vzpomínání, přestože je to jen pár let. Na začátku stálo přesvědčení, že když už je naše země konečně svobodná - a křesťané to myslím umějí docenit - tak je taky třeba začít něco dělat. V oblastech, kde to nebylo kvůli komunistům myslitelné. Takže otázka nebyla křesťanské rádio ANO - NE?, ale: KDY? a JAK?

No, trvalo to dlouho. Na Slovensku pomaloučku polehoučku vznikalo rádio Maria, dnešní Lumen. My jsme propásli dobu, kdy licence spravoval v podstatě jeden muž na ministerstvu kultury. Psal se rok 1991. Pak se dlouho nedělo nic, až za dalšího tři čtvrtě roku vznikla a začala pracovat dnešní Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání. Tou dobou už jsme měli za sebou mnoho proher a výher, výše dokumentů a papírů neutěšeně vzrůstala. Absolvovali jsme za sebou dokazování potřeby, prospěšnosti, nákladů. Někdo věřil, jiný pomáhal, někdo pochyboval, jiný přidržoval při zemi, tu a tam někdo škodil. A spousta lidí se za věc modlila. Jako u každé dobré věci.

Dovolte mi vrátit se v čase kousek zpět. U prvního projektu stáli otec Fráňa, řečený Tišek (oba jsme byli kněží ze skryté části mlčící církve), nově jmenovaný biskup Josef Hrdlička, mí bratři, Standa Beránek, spolutáborník a dnešní ředitel Nadačního fondu Radio Proglas a ještě pár dobrých duší. Pamatuji si, jak pan biskup povídal: „Chlapci, peníze nemám, ale požehnání vám dám. Určitě jděte do toho.“ Pak nám ale stejně nějaké peníze, které právě dostal, dal - tuším, že to stačilo právě na složení základního jmění Radia Proglas, s.r.o.

Množství materiálu začalo narůstat. Bylo třeba přemýšlet o nákladech, o tom, kde sehnat peníze pro začátek, kde je získávat každý měsíc. Věděli jsme, že v zahraničí křesťanská rádia jsou, jen jsme nevěděli, kolik jich je a jak se živí. Proto jsme se snažili do zahraničí vyjet.

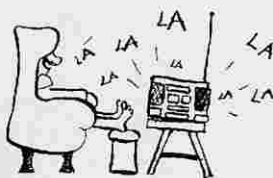
Pamatuji na návštěvu Belgie. Byli jsme v Institutu Roberta Schumanna v Bruselu - vyšší škole pro věřící lidi, budoucí pracovníky tisku, rozhlasu a televize. Mimočodem, institut se letos (1999) přestěhoval do Polska. Pak jsme odjeli do Gentu, kdysi přístavního města. Vzpomínám, jak nás jáhen Bob Francis vzal na nábreží do stylové hospody, kde čepovali námořnické dvacetistupňové pivo. Od té doby vím, co je to pevný námořnický krok. Navštívili jsme malé automatické rádio DATA, kde všechno hrálo ze dvaceti čtyř kusů jednoduchých kazetových

magnetofonů, ovládaných starým dobrým počítačem „třiosmšestkou“. Hrálo to pěkně, levně, ale tak jsem si to nepředstavoval. Ovšem například rádio Notre Dame v Paříži bylo opačným extrémem. Stovky zaměstnanců, rozpočet desítky milionů. Šikovně vypadalo rádio Jerico ve francouzských Metách (Metz).

Povídali jsme si i o programu, o náplni vysílání: modlit se ano. Ale pořád, to ne. To proto, že našim lidem chybí nejen společná modlitba, ale také krásná literatura, zakázaná poezie, křesťanské písničky, pěkné povídky, konečně i duchovní vážná hudba. Nevzali jsme si proto za vzor ani italské rádio Maria či polské Maryja, přestože jejich potřeba je nabílední. Každá z návštěv však byla něčím inspirující.

Návrh našeho vysílacího schématu byl specifický stejně tak, jako jsou specifické podmínky Středoevropanů mluvících česky a překavších čtyřicet let ateizace...

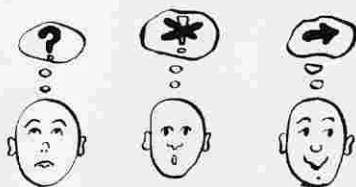
Ale zpět domů. Nezbylo než znovu a znovu přesvědčovat církevní představitele, veřejnou správu, i odborníky v branži, že by se to určitě mělo zkusit. Navázali jsme spojení s několika pracovníky Českého rozhlasu Brno, kde měli zkušenosti a kde byla naděje na získání levných vyřazených přístrojů. Pamatuji se, jak jsem mlsně obcházel Biskupské gymnázium v Brně na Barvičově ulici a snoval využití místností pod věží. Tam jsem také v trávě uviděl stožár, který se později stal opravdu stožárem svatohostýnským. Pane ekonomo Biskupského gymnázia, děkujeme. Měli jsme naději a možnost k získání prostor v bývalém kněžském semináři na Antonínské.

Měsíce plynuly, vyřešily se mé kněžské záležitosti ohledně spolehlivosti svěcení a otec biskup Vojtěch Cikrle mě poslal do farnosti - rozhodnutí velmi prozíravé. Ale to jsem pochopil až po letech. Tehdy už se zdálo, že myšlenka Proglasu - hle, už jsme znali jméno (vymyslel ho P. Stanislav Krátký, tedy samozřejmě po vzoru „Sv. Konstantina Cyrila předzpěvu k slovanskému překladu čtveroevangelia“) - usne a už se neprobudí. Farnost se o plánech, spíše už jen fantazii, dovídala při mých promluvách a setkáváních. Bylo důležité, že mě podporovala. Byla to přece jen spousta ježdění, telefonování a faxování a hlavně spousta času. A kopírka či fax na faře, to tehdy ještě nebyla nijak běžná záležitost, vysílačka občanského pásma CB už vůbec ne. Nakonec proglasové snažení ustalo během mé nemoci a následné rekonvalescence se zády. A po operaci nebylo na nějaký čas na ježdění po úřadech ani pomyšlení.

Pak přišla zpráva jako blesk. Přečetl jsem ji náhodou v týdenníku Rozhlas. Pravila, že Rada vypisuje licenční řízení na různé kóty. Mezi nimi byla kóta - světe zbož se - s názvem Svátý Hostýn. Nevěřil jsem svým očím ani zkušenostem. Samozřejmě, že jsme na Hostýn mysleli, a to hned ze dvou důvodů. První byl řekněme duchovní, mariánský, poutní, druhý ten, že Hostýn je strmý vysoký kopec uprostřed roviny - asi tak čtyři sta metrů vysoká anténa z přírodního materiálu! Už tehdy se velmi dobře vědělo, že většina pracovníků léčebny postižených dětí byli ve skutečnosti technici k obsluze odposlouchávacích zařízení. I rozhledna-kaple byla plná satelitů, parabol, rušiček a přijímačů. Mimochodem dodnes si můžete všimnout velkých rozvodných skříní s mnohasetampérovými sběrnicemi. Prostě vědělo se, že to mají vojáci a tak. A do toho tahle zpráva. To se ví, že jsme si řekli: Kdo jiný než my bychom mohli kmitočet na takovém místě dostat? A tak začal boj s časem. Projekt musel vypadat k světu. Konto žádné, přitom Rada „přihlížela k finanční situaci žadatele“. No, bylo to o chlup. Shodou okolností přiletěl do Evropy pracovník Úřadu amerických biskupů pro pomoc střední a východní Evropě Tom Matasso. Dnes už nevím, jak jsme to udělali, ale oni na základě našeho projektu a za podpory biskupů peníze opravdu přiklepli a poslali! Třicet tisíc dolarů! To nebylo všechno. Brněnská diecéze projekt významně podpořila tím, že z peněz darovaných z Rakouska (vídeňská arcidiecéze) a Německa (Renovabis) na různé potřeby vyčlenila podstatnou částku právě pro vznikající rádio. Celkem se sešly ze zahraničí dva miliony osm set tisíc korun. Kmitočet jsme dostali v únoru, potvrzen byl ovšem až o tři měsíce později. Vysílat jsme museli za 180 dnů od potvrzení o přijetí rozhodnutí. No bylo veselo. K poslednímu srpnu mě biskup Vojtěch přeložil do farnosti bližší prostorám budoucího rádia. Zvítězila varianta Biskupské gymnázium. V prostorách budoucích redakcí ovšem sídlila stále ještě dílna stavební fakulty VUT, která využila nedůsledné věty ve smlouvě o restitučním navrácení majetku. Odmítali se vystěhovat, zvláště když se dozvěděli, že by prostory neměly sloužit přímo škole. Po dlouhých tahanicích vydali jednu (!) místnost o ploše 25 m² a jeden sklad 20 m². Tam jsme pak existovali déle než rok, až do března 1997. Počet lidí pracujících v těch místnostech? Dvanáct.

Jak ale utratit tři milióny korun za studia, režie, techniku za pět měsíců? A za jaké přístroje? Bude to stačit? Zase pomohla „náhoda“. Při náhodném setkání s ostravským salesiánem P. Leošem Ryškou, který v té době už vedl Nadaci Telepace, jsme hovořili o nesnázích se sháněním firem na takovou rychlou a přitom komplikovanou zakázku. Bylo to klíčové, poněvadž jsme dostali kontakt na firmu SADO Acoustics, která splnila prvotřídně vše, co jsme si vymysleli, skutečně od první cihly až po poslední integrovaný obvod v logice ovládání dorozumívání studií s režie. S chlapci Menšíkovými se přátelíme dodnes.

Těch „náhod“ bylo při budování rádia tolik, že zážitky Davida Wilkersona popsané v knize Dýka a kříž jsou jen chudými otýpkami ve srovnání s dlouhými poleny přikládávanými do ohně Boží prozřetelnosti a předvídatosti.

Ale o tom zase příště.

Být v Klubu přátel Radia Proglas znamená tvořit rádio

Od počátku jsme tušili, že pokud si má naše rádio získat a udržet posluchače, musí nejenom kvalitně vysílat, ale také pozorně naslouchat. Naslouchat potřebám lidí a citlivě vnímat co potřebují a chtějí slyšet. Přáli jsme si, aby naši posluchači nejen poslouchali, ale spolu s námi rádio i tvořili. Tento cíl naplňuje Klub přátel Radia Proglas.

Znáte se

Členská legitimace bývá často rodinným majetkem – na každou připadá asi 2,2 rodinných příslušníků. Pokud na připojeném grafu porovnáte zelené body (průzkum agentury zjišťující pro rádia poslechovost) a zelené úsečky (nepřesnost průzkumu) s červenými body (tj. počtem členských legitimací) zjistíte, že na každého posluchače, který se přihlásil k aktivní spolupráci, připadne jeden posluchač „pasivní“. Jinými slovy – protože nám na přihlášku píšete i jména svých dětí – polovinu posluchačů známe jménem. Víme tedy, kde naši posluchači bydlí (znázorňují to červené body na mapce), a proto jim můžeme čtvrtletně posílat Zpravodaj s programem vysílání a nově i tento roční magazín. Občas je také požádáme o odpovědi na anketní otázky – zejména v případě, kdy chystáme zásadnější změnu ve vysílání.

Setkávat se

Členové klubu mají možnost nahlédnout do zákulisí svého rádia – dobrou příležitostí jsou k tomu dvakrát do roka Dny otevřených dveří, během nichž vidíme stovky posluchačů. Každoročního setkání s pracovníky a spolupracovníky rádia na pouti Radia Proglas na Svatém Hostýně využije pět až sedm tisíc posluchačů. Setkáváme se také na Dni kaprů. Za posluchači

Hudební siesta

na Radiu Proglas
denně od 12:05

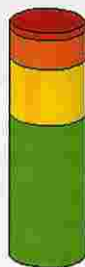
pravidelně jezdíme „na besedu“ do jejich bydlišť, ročně jsou takových výjezdů desítky. Hlavním setkáním je však přirozeně to každodenní – u mikrofonu a reproduktoru.

Podílet se na vysílání

Řadu pořadů spoluvytvářejí dobrovolní spolupracovníci. Jsou to pořady o vědě a kultuře, pořady vzdělávací i zábavné. Naši spolupracovníci nám pravidelně píší a telefonují o důležitých událostech ve sportu a kultuře v jejich regionu. Protože jsme rádio křesťanské, tvoří důležitou součást vysílání modlitby – podílet se na nich lze jak v modlitebním společenství ve studiu, tak přirozeně doma u přijímačů. Do modlitby živého růžence, ale i do jiných pořadů je možné se zapojit telefonicky.

Sdílet majetek

„Čí chleba jíš, toho píseň zpívej“ říká známé přísloví. Radio Proglas proto nevysílá reklamy – chce být bezprostředně ekonomicky závislé pouze na svých posluchačích. V roce 1998 jsme dostali dary od téměř 12 tisíc přátel – většinou členů Klubu. Jak byly vysoké, znázorňuje graf, ve kterém je zeleně naznačen počet darů ve výši do 650 korun, žlutě do 1200 korun, oranžově do 3 tisíc a červeně jsou dary vyšší. Každá barva přitom přinesla do naší pokladny stejně – 2,5 miliónu korun. Podrobnější informací o hospodaření rádia přináší členům letní číslo Zpravodaje. V létě roku 1999 jsme uspořádali mimořádnou sbírku, jejíž výtěžek umožnil zahájení vysílání z nového 20kW vysílače na Ještědu a jeho provoz po dobu, než se přihlásí ke spolupráci noví posluchači z pokryté části Čech.

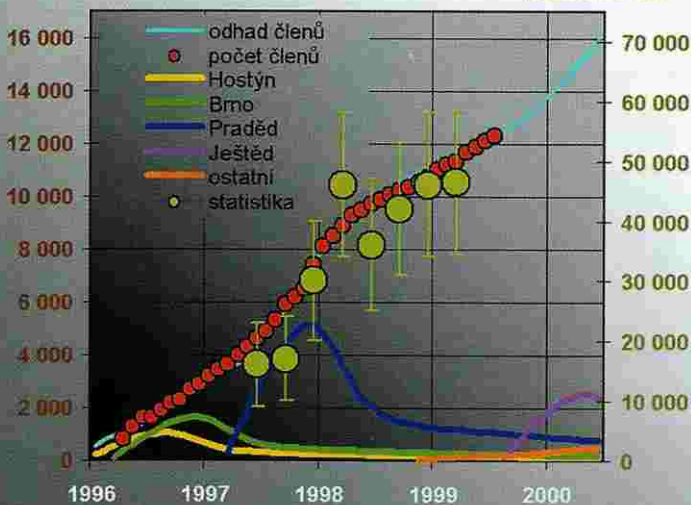

Cítit se za rádio zodpovědný

Přijmout zodpovědnost za rádio je možné také přímou pomocí, svědectvím, dobrým slovem mezi přáteli. To je způsob, kterým rádio tvoří naši kamarádi na více než 650 místech území republiky. Pomáhají při doručování naší pošty, oživují nástěnky našimi materiály, zastaví se u osamělých – potěší a třeba pomohou naladit přijímač.

členové klubu

poslechovost

Tvořit rádio

Vysíláme již čtvrtým rokem a náš signál postupně proniká do dalších končin naší vlasti – jinak řečeno – další končiny naší vlasti pronikají do našeho rádia. Máme radost z toho, že můžeme sloužit našim posluchačům – radujeme se z vaší služby pro rádio.

Navzájem si sloužit totiž znamená vytvářet společenství.

Martin Šmídek

Historie jedné písníčky

Asi každý člověk si rád poslechne z rádia svou oblíbenou písníčku. To, že rozhlasové stanice písníčky vysílají, je považováno za samozřejmost. Jakou cestou ale písníčka projde, než se dostane do rádia? Ukážeme si to na příkladu jednoho obrovského hitu z 60. let, písníčky *Tereza*.

Její autoři Jiří Suchý a Jiří Šlitr se seznámili v roce 1957 v pražské Redutě. O rok později měla premiéru jejich první společná hra, „kabaretní lepoporelo“ Kdyby tisíc klarinetů. Filmové verze se dílo dočkalo v roce 1965 a právě díky tomuto filmu se píseň *Tereza* stala obrovským hitem. V 60. letech vznikly dvě stěžejní nahrávky této skladby. První natočil Waldemar Matuška v roce 1964, druhou - asi o osmdesát sekund delší - nazpíval Matuška společně s Karlem Gottem ve stejném roce. Kromě filmového plátna se tedy *Tereza* dostala i na gramofonové desky a do tehdejšího státního rádia, na jehož vlnách jste ji mohli slyšet až do Matuškovy emigrace v roce 1986. Po tříleté pauze se koncem roku 1989 začaly písníčky v podání jednoho z našich nejpopulárnějších zpěváků opět vysílat.

Radio Proglas začalo budovat svůj hudební archiv v roce 1995. Znamenalo to na jedné straně nakoupit určitý počet kompaktních disků, na druhé straně oslovit hudební vydavatelství a dohodnout se s nimi na vzájemné spolupráci, která obvykle probíhá za těchto podmínek: Vydavatelství věnuje rozhlasové stanici zdarma hudební nosiče. Posluchači se na základě toho, že písníčku v rádiu uslyší, mohou rozhodnout, že si album koupí. Jednání mezi rozhlasovou stanicí a vydavatelskou firmou je někdy velmi náročné: partneři musí jeden druhého přesvědčit, že právě jejich vzájemná spolupráce je užitečná pro obě strany. Radio Proglas samozřejmě získá zdarma taková alba, z kterých potom posluchačům nějaké písníčky nabídne. Vzhledem k tomu, že například nevysíláme metal, nemůžeme čekat, že nám nějaké vydavatelství nabídne metalové album. K čemu by nám ale bylo, že? Současná situace je taková, že nahrávky českých interpretů dostáváme do rádia bezplatně, zatímco zahraniční alba nakupujeme (zahraniční písníček vysíláme méně než českých a nejsme tedy pro jejich vydavatele dostatečně atraktivním partnerem).

Vraťme se ale k *Tereze*. Rozsáhlé hudební archivy firem Supraphon a Panton, které za komunismu vydávaly veškerou českou hudební produkci, odkoupilo před několika lety vydavatelství Bonton. To začalo vydávat kompletní řady nahrávek různých českých populárních

Hitparáda „Kolem se toč“

předpremiéra neděle v 0:05

premiéra neděle v 19:00

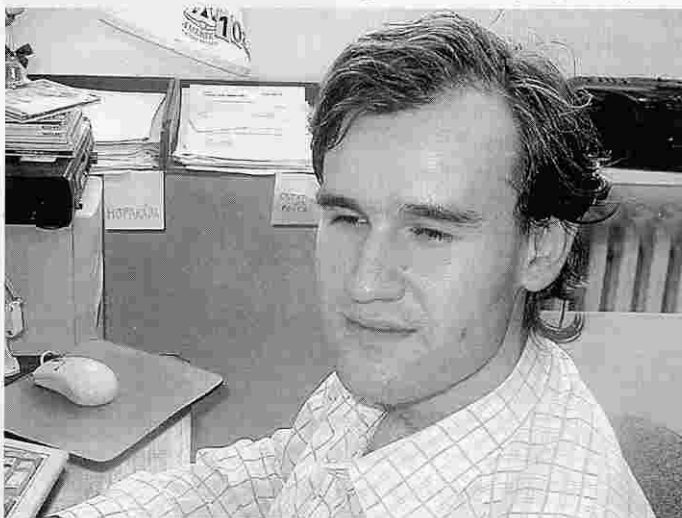
repríza pondělí v 16:30

umělců. Píseň *Tereza* se objevila na jednom z prvních dílů Kolekce Waldemara Matušky (album *Nebeskej kovboj*) a také na jednom z dílů Kolekce Karla Gotta (album *Dotýkat se hvězd*).

Radio Proglas tedy obdrží od hudebního vydavatelství balíček s novými cédéčky. Co se děje potom? Hudební redaktor balíček rozbálí, pokochá se jeho obsahem (nejprve prostřednictvím očí, potom uší) a začne pracovat. Musí si celé album pozorně poslechnout a při tom si zapisovat poznámky: tato píseň je hitová, tato méně, tahle je nahraná na koncertě a začíná rušivým potleskem, v této je slovo, které do křesťanského rádia nepatří... V další fázi si sedne k počítači a zapíše o každé skladbě asi patnáct různých údajů: jejím názvem, jmény autorů a interpretů počínaje přes rok nahrání až třeba po poznámky, v kterou denní nebo roční dobu je tuto píseň vhodné pouštět. Písničky do vysílání redaktor vybírá pomocí speciálního počítačového programu. U každé skladby se může podívat, kolikrát a kdy přesně se už hrála, a podle toho usoudí, zda ji posluchačům znovu nabídnout. Vytisknutý seznam písniček ke konkrétnímu pořadu nebo ke konkrétní hodině dostane od hudebního redaktora moderátor. Ten si vyhledá příslušné disky a písničky podle seznamu pouští.

Role hudebního redaktora tím ještě nekončí. Tak jako vy při návštěvě koncertu zaplatíte vstupné, tak rozhlasová stanice musí platit autorská práva za odvysílání písně. Protože by bylo složité platit každému zpěvákovi nebo skladateli zvlášť, existují organizace, které se zabývají rozdělováním těchto finančních částek. Autory (skladatele a textaře) zastupuje Ochranný svaz autorský (OSA), interprety a hudební vydavatele Intergram. Hudební redaktor musí vždy jednou za čtvrt roku pomocí jiného počítačového programu převést na disketu seznam všech pís-

niček, které se za uplynulé tři měsíce odvysílaly. A je samozřejmě povinností Radia Proglas za odvysílání těchto písniček zaplatit. Ale o tom už posluchači většinou nemají ani tušení.

Až příště z Radia Proglas uslyšíte slova: „*Tereza, jediné Tereza měla by slyšet píseň mou,*“ budete vědět, kolik úsilí to stojí, abyste si tuto písničku mohli spolu s rádiem zazpívat.

Milan Tesar

Moderátoři

Potkáte je v Radiu Proglas v době, kdy tam ještě nikdo není a také když už tam nikdo není. Jejich úkolem je 23 hodin denně sloužit vám posluchačům, i když lidé zpívají okolo vánočního stromčku koledy, oslavují Silvestra nebo se v letních vedrech osvěžují cácháním v rybnících, řekách či na koupalištích.

Položili jsme jim dvě otázky:

1. Jaký máš hezký zážitek ze služby?
2. Co bys dělal(a), kdybys měl(a) dva roky prázdnin?

Lucie Endlicherová:

1. Kdo někdy neseděl za mikrofonem, neuvěří, ale hezkým zážitkem je pro mě každé „dobrý den“ a „nashledanou“, které mohu v éteru vyslovit. A pak malinko nerozhlasově, mě těší každé setkání s lidmi, kteří poslouchají Proglas a začnou mi vykládat, jak je udivuje, že nejsem drobná štíhlá blondýna s dlouhými vlasy (nejlépe v copu). Inu, nejsem, no.
2. Navštívila bych všechny milé lidi, které nosím v srdci – a je jich pěkná řádka – procestovala spoustu různých zemí, anebo taky jen byla doma, ale hlavně bych se snažila neposlouchat rádio, protože když odpočívat, tak pořádně.

Irena Novotná:

1. Hezký zážitek ze služby? Mám ráda vzkazy od posluchačů. A jinak zážitek přímo ze studia Gabriel: Zažila jsem zuřícího Radka Habáně, když se porouchal počítač. Radila jsem mu, co má dál dělat, čímž jsem ho rozlobila ještě víc. Hezké od něj bylo, že mě neuškrtil, a jak byl tak rozpumpovaný, pěkně nám šlo moderování ve dvou v *Noční cukrárně*, bylo to velmi pestré a barevné.
2. Kdybych měla dva roky prázdnin, tak bych nebyla vůbec originální. Psala bych pohádky pro děti do Radia Proglas, četla, jedla, psala a chodila do lesa. Jenom mi není jasné, kdo by mě živil? Navíc nejsem sama – mám ještě rybu Irenku. Ale počkejte, na nějakém ostrově v kokosovém háji bychom se obě určitě užily.

pořad pro mladé – Do života
premiéra úterý 19:15, repríza pondělí 0:05

pořady pro mladé
Meloun – středa 19:15
Noční cukrárna – středa od 23:00 do 01:00

Dana František Holubová:

1. Hezké je, když odhlídnu od připravených papírů a lejster a podaří se mi říct úplně obyčejné teplé lidské slovo ve správnou chvíli, tak jak to cítím, to mám pak radost! A také když zjistím, že někomu moje vysílání udělalo radost!
2. Hodně bych cestovala po lidech a snažila se být pro ně a s nimi bez toho, že bych kontrolovala kalendář a hodinky. A pak bych se snažila zhluboka dýchat, pomalu chodit, poslouchat stromy, pozorovat vodu, naslouchat a mít ráda! (Už teď se těším.)

Kateřina Lapčíková:

Než nám stačila odpovédět, odjela na prázdniny, můžeme jen spekulovat, co by napsala:

1. ...asi by řekla, že k jejím nejhezčím okamžikům za mikrofonem patří úleva po perfektně připravených a odhlášených zprávách, netrvá však dlouho, protože v tom okamžiku se už někde odehrávají nové události....???
2. ...možná, že by docela ráda chodila do školy, třeba by cestovala po světě nebo jen tak pomáhala doma mamince. Kdo ví, třeba nám to Katka příště poví...

Josef (Pepa) Polášek:

1. Byť moderátor, mám nejhezčí zážitek z poslechu rádia. Bylo to u vzkazů, mluvilo se o Medžugorii, o tom jak jsou lidé několik let rozhádaní schopní se tam usmířit.
2. Kdybych měl dva roky prázdnin, věnoval bych čas ženě se synem a kdyby neexistovaly peníze, prošmejdili bychom svět. Setkávali bychom se s lidmi z její a mé rozsáhlé rodinné větve.

Ivana Pejchalová:

1. Při jedné z *Nočních linek* vzpomínala jedna posluchačka na svůj nelehký život s alkoholičkem. Jak jí trpělivost a lásku Pán odplatil na dětech. Ty vyrostly v šikovné a charakterní osobnosti, na kterých, zdá se, se útrapy jejich rodičů neprojeví. (Mám radost ze zkušeností lidí, kteří se nevzdali a dobře to dopadlo.)
2. Hodně bych cestovala, učila se jazyky, četla, sportovala, manuálně pracovala a setkávala se s milými lidmi, jako jsou rodina a přátelé.

10. 5. 1999
Mili Proglas!

10. 5. 1999
112 5 1999

Dnes je pondělí a já jsem myslel, že píšet dopis, co se děje katecheta a proslavil. Učila bych vám jak se mluví o svých zážitcích, které jsem měl v posledních letech. Nejsem katecheta, ale učila jsem se v této škole z různých katechet.

Jednou se stalo, když jsem učila, tak jsem pohlédla jednou domů, a viděla jsem se doma do zrcel. Byla taková zvláštní katecheta. Já jsem měla problémy. Já jsem se jednou dostala na návštěvu, která mě posílala a panna. Byla v domě problémy v rodině a také drogy. Když mi posílala, že mě chce být.

Byla jsem si též jistá a ona mě učila, že se mohl za mnou, když potřebuji pomoc. Během jsem, že do mě někdo v domě, například se, že se bude mohl a on tu dělá.

Když jsem se rozloučila, posílala mi, aby mě někdo dopadlo.

Děkuji připadá být v nemocnici, když jsem byla na vyšetření. Během jsem kam

Denně k nám chodí pošťák

Nad dopisy diváků posedávají pracovníci televize, my zase pro změnu usedáme nad dopisy posluchačů, dříve každý pracovní den, teď dvakrát týdně v úterý a ve čtvrtek. Je to věru zajímavé čtení, někdy se usmíváme, jindy vzdycháme, stane se ovšem, že nás i rozchechtáte nebo donutíte chytout se za nos. A tak to má být. Děkujeme za všechny psaní, pochvalu, kritiku, pozdravy i sdělení vašich radostí, strastí na pouti životem. A protože vaše dopisy neskončí v koši, ale v archivu, můžeme vám citovat pár ukázek a předvést několik dětských kreseb:

Dopis rodinky z Dolních Živic:

Zdravíme vás všechny a děkujeme za zaslání průkazky, velmi nás ovšem pobavil překlep v křestním jménu našeho tatínka, proto vás prosíme o opravu jména z Moloslav na správné Miloslav, moc děkujeme...

Dobrovolný slib na přihlášce:

...Chci pracovat pro zdar Radia Proglas k větší cti a chvále Boží a dle svých možností nové rybičky a Kapry získávat a roznáškovou službu provádět.

Špetka nadávání:

Kdybych měla začít svůj dopis tím, čeho je mé srdce plno, musela bych chválit, a tak si říkám, proč nosit dříví do lesa, když už je ho tam plno a tak budu nadávat: kvůli vám jsem si málem zlomila nohu! A to před časem na svátek svatého Josefa, kdy mně Praděd poprvé umožnil vás poslouchat. Bláznivě jsem skákala (přes moje léta), takže to mohlo skutečně špatně dopadnout!

Začátky a konce:

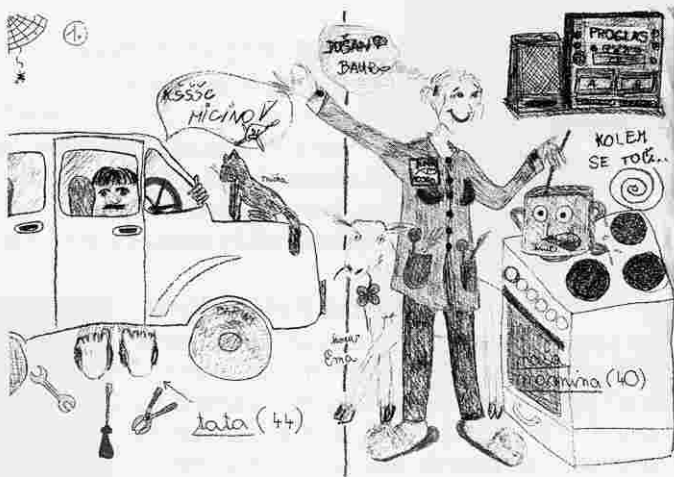
Milí přátelé, z vašeho vysílání číší klid a to je velmi sympatické, vaše rady a ohlasy u posluchačů v živých vstupech svědčí o velké manipulaci s lidmi, z křesťanství děláte otrokářský řád labilních lidí!

Máme rádi navštěvování, škoda, že je republika velká:

Srdečný pozdrav pro celou proglasáckou rodinu, opravdu už je nás velká rodina... ale třeba se někdy poznáme osobně, že byste přijeli k nám do Petrova, to není tak daleko od Brna...

Když vysíláme zábavné pořady:

Velkou vzpruhou jsou slova našich biskupů..., velice radostně a povzbudivě působí Boží pože-

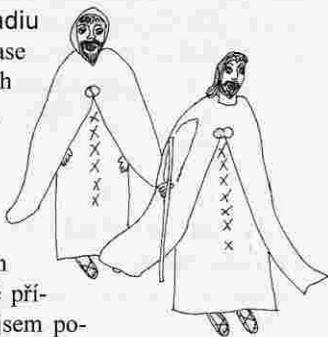
hnání od našich otců - převážně otce Martina, které nám éterem předávají a já jim v duchu odpovím. Také ostatní zábavné a hudební pořady, velmi vtipné, přirozeně doprovázené vašimi pracovníky, se příjemně poslouchají.

Když má člověk dlouho mladé srdce i duši:

Neznáme se, jsem stará bába, budu mít 86 roků, a tak jak já odcházím, dodělává všechno staré, až se strhá. Dohrálo moje staré rádio. Dcera mi donesla to, co měla doma, dala mi to na stůl a řekla, že je to Radio Proglas, abych ničím netočila a jen pustila, kdy budu chtít. V neděli jsem poslouchala... na konci mluvil nějaký redaktor, že od státu nemáte žádné příspěvky od státu a proto vám posílám „trochu do mlýna“ 1000 Kč. Snad se vám to na něco sejde. Ráda poslouchám pěkné písničky, velice ráda jsem zpívala, ale teď mám chronický zánět průdušek, a tak si pískám. V neděli odpoledne jsem poslouchala blahopřání a poslední melodie se mi vryla do paměti. Ani jsem tomu velice nerozuměla (jsem na jedno ucho hluchá), ale asi to bylo „Ave Maria“. Víte, já už stojím jednou nohou v hrobě a hledím té zubaté do očí, ale toto „Ave Maria“ bych chtěla ještě někdy slyšet. Přeji vám zdraví a mooc darů Ducha svatého...

Slyšet a přesvědčit se:

...Slyšela jsem o Radiu Proglas, ale brala jsem to jako zase jednu soukromou stanici, o kterých nemám valné mínění, také jsem neměla čas, protože téměř až do svých 75. narozenin jsem byla starostkou obce. Když mi došlo, že staré rádio, kde byla slyšet jen stanice Praha, koupila jsem si nové a ovlivněna nadšením své přítelkyně pro vaše vysílání začala jsem poslouchat vaše pořady. Omlouvám se za pochybnosti, které jsem předtím měla... Vracíte mi optimismus mým nejmilejším pořadem Proglaso.

Stále Abba?

(reakce na to, že písničky téhle populární hudební skupiny se drží v naší hitparádě Kolem se toč už velmi mnoho kol)

...Napadla mě taková jedna malá hloupost. Prostě takové malé zamyšlení: podle mého hrubého a zřejmě dost nepřesného odhadu se dostanete někdy v květnu roku 2005 (plus minus nějaký měsíc či rok) do zvláštní situace. Dojde k vyčerpání všeho, co skupina Abba natočila. Co bude dál? Co teď? Babo rad!

Myslíte si, že je na tyto otázky času dost? Možná, jen abyste pak nebyli zaskočení. Zamyslel jsem se nad tím, co může nastat:

- a) Kolem roku 2004 můžete začít Abbu zatěžovat různými hlasovacími handicapy, čímž ji jednoduše pozvolna utratíte a HOTOVO (Je to nefér, ale... taky řešení).
- b) Necháte Abbu dožít a konec.
- c) Po vyčerpání všech písní začnete znovu (tuším, že od hitu SOS), jednoduše provedete tak zvané „recyklování Abby“.
- d) Kolem roku 2003 vstoupíte do jednání s Abbou, zda by byla schopna začít natáčet nové původní písně pro Radio Proglas, avšak bez nároku na honorář. Švédové tak zároveň dostanou šanci alespoň částečně vyrovnat zničení Brna v roce 1645, za což nám koneckonců dodnes zůstali dlužní.

Moderátoři

Položili jsme jim dvě otázky:

1. Jaký máš hezký zážitek ze služby?
2. Co bys dělal(a), kdybys měl(a) dva roky prázdnin?

Radek Habáň:

1. Hezký zážitek, když jsem rozlil slazené mléko do mixpultu a předtím jsem asi šestkrát polil jablečným sirupem své kolegy v rádiu a jejich osobní věci – mají mě tu všichni moc rádi.

2. Spal, spal, spal, přečetl několik knih, jedl, jedl, jedl a spal a spal a spal.

Milan Šoba:

1. Když jsem poprvé vysílal, stáhl se mi žaludek a odhlásil jsem písničku: „Tak to byl Olympic – píseň Má milá dej mi víc – zpět, píseň Olympicu teprve přijde, to byla skupina Asonance.“ Stáhl jsem šavli a byl jsem hrozně šťastný.
2. Vzal bych ženu a jeli bychom na cestu kolem světa. Začali bychom v Izraeli...

Adriana (Johanka) Růžicková:

1. K pěkným zážitkům patří *Noční linka*, tehdy jsem si uvědomila, jak nás lidi potřebují. K humorným patří ten, když jsem vyhrála sázku nad otcem Martinem a on za mě musel celou směnu moderovat. Teoreticky věděl naprosto přesně, co dělat, ale jinak mu všechno padalo z ruky, včetně toho, že mu vypadla dvířka od „datky“.
2. Prázdniny bych strávila na nějakém pěkném místě obklopená dětmi, manželem a přáteli. Byla-li bych dokonce zbavena domácích prací, pak bych se cítila úplně spokojená.

Honza Hanák:

1. Velkých zážitků jsem zažil mnoho. Nevím, jestli by se dal některý z nich označit za největší. Mám dobrý pocit, pokud se mi podaří vytvořit kvalitní pořad, který má ducha, má nějaký smysl, svůj výraz a líbí se. To mě pak v temných chvílích přesvědčuje, že žurnalistika není jen rutina, ale zajímavá práce. Ovšem dá to drinu.
2. Odjel bych do Horního Maxova (to je zapadlá víska někde v severočeském pohraničí), kde jsem nikdy nebyl, ale kde přebývá a přebývalo pár mých dobrých přátel, kteří se dobrovolně rozhodli tam žít. Proč? Protože chtěli být někde, kde nehrají příliš velkou roli peníze, kariéra a popularita, ale kde jsou podstatné a pro život nutné dobré vztahy. Vybral bych si tedy starosti, překonávání každodenních problémů a zklamání v kraji, který je některými označován za prokletý. To bych tedy opravdu chtěl. Kdo ví – možná bych si to vybral i na celý život.

**Čteme z křesťanských periodik
premiéra sobota 17:30, repríza neděle 6:05**

Kateřina Ličková:

1. Nejhezčí zážitek? Vybírá se těžko. K těm nejhezčím ale patří po každé okamžik, kdy ze studia odcházím s pocitem, že jsme si vzájemně „bezva poklábosili“.
2. Chtěla bych navštívit kraj, kde se zastavil čas - kde lidi žijí bez televize a bez novin. Pracovala bych s nimi na poli, učila se zpívat jejich písničky a po večerech vyprávět příběhy.

Dušan Baur:

1. Když jsem se zbláznil, moderoval jsem celý den ve verších (a potom dva dny spal).
2. Asi to, co dělám, ale méně často.

Pavel Chaloupka:

1. Těší mě, že jsem se přestal potit, když si nasadím sluchátka.
2. Dva roky prázdnin? Šel bych na ryby.

Renata Bělunková:

1. Pracovně – mezi nejhezčí zážitky patří situace, kdy se práce daří, vysílání „šlape“ a ještě se vám při tom daří být na lidi milí. Myslím, že je tomu tak paradoxně ve vyjatých a složitých dobách. Nepracovně – když mi někdo („příslužbák“) uvaří dobrou kávu nebo čaj. To se pak hned jinak moderuje.
2. Projela bych kousek světa (nebo aspoň Evropy nebo aspoň Česka), přečetla nějaké knížky, začala bych se učit nějakou cizí řeč a pustila bych se do spousty ručních prací. Jó, možná, že by k tomu všemu nedošlo, ale teď mám takovou chuť.

**Sport echo
denně v 16:20**

Ještě jednou o hudbě

Když se řekne soukromá rozhlasová stanice, představí si mnohý z nás komerční rádio. Reklama, zprávy, populární hudba. Možná vás trochu překvapí, že na Radiu Proglas je to jiné. S reklamou se tu nesetkáte a vysíláme nejen populární hudbu, ale také hudbu klasickou neboli vážnou. Ta tvoří asi patnáct procent našeho dvacetitříhodinového vysílání. Většina jí zní ve večerních a nočních hodinách, ale má své pravidelné časy i v denní dobu. Oblíbenou se stala patnáctiminutovka barokní a klasicistní hudby v devět hodin ráno a také polední „*Hudební siesta*“, ve které si můžete vyslechnout koncerty a symfonie všech stylových období. Pokud patříte k milovníkům baroka a klasicismu, poslouchajte vždy v úterý, čtvrtek a sobotu. Pondělí, středa a pátek jsou dny, kdy by měli poslouchat zvláště příznivci skladeb romantických a mladších. V neděli vás mohou potěšit melodie známé a slavné.

Jelikož jsme stanicí křesťanskou, je nasnadě, že vysíláme také hudbu duchovní. Tu si můžete nadlat vždy v pondělí, čtvrtek a pátek večer, a hlavně v neděli ráno.

Komorní hudba má své místo vždy mezi jednou a druhou hodinou noční.

Pořad „*Jak se vám líbí opera a opereta*“ má svůj pravidelný vysílací čas v sobotu po jedenadvacáté hodině. Na pokračování v něm představujeme české a světové opery, nebo se můžete těšit na večer s operními áriemi. Opery jsou vždy v originálním jazyce a během několika večerů zaznějí celé.

Zvláštní místo zaujímá devadesátiminutový „*Koncert vážné hudby*“ v neděli večer. Rozsáhlá díla oratorní, koncertní a symfonická, která zde mají své místo, nelze pro jejich délku, obsazení a náročnost mnohdy slyšet ani na našich jevištích.

A ještě na jeden pořad bych vás ráda upozornila. Je jím každé úterý o půl páté odpoledne „*Oktáva*“. Během třiceti minut se můžete setkat se zajímavými osobnostmi z oblasti vážné hudby, připomenout si život a dílo hudebního skladatele, který má v daném měsíci „kulaté“ výročí, nebo si s námi třeba zasoutěžit o lístky na koncert nebo o CD.

Zdá se vám, že vážná hudba pro vás není? Možná, že jste ještě neobjevili její krásu. Nikdy není pozdě. A Radio Proglas vám k tomu dává jedinečnou příležitost. Zkuste to.

Na nové posluchače se těší hudební redaktorka

Klára Beránková

Pořady na Radiu Proglas

A capella. Krásné zpívání bez doprovodu hudebních nástrojů každou druhou a čtvrtou středu v měsíci. Připravuje Václav Brázda ve spolupráci s Organizací na podporu a cappellové hudby CASA.

Anděl Páně. Pozvání k modlitbě, která je geniální zkratkou Božího plánu spásy. Denně ve 12:00.

Barvinek. Dětský pořad plný písniček, zajímavostí, příběhů a rozhovorů - to vše se slonem Mitou, pro malé i velké, každé úterý v 17:00 a sobotu v 9:30.

Bauriáda aneb „neupotřebitelná“ poezie z pera našich posluchačů v neděli v 17:45.

Bible od A do Z. Autorem cyklu krátkých rozhlasových pořadů je Etienne Dahler, člen Společenství blahoslavenství. Autor podává výklad jmen, prostředků, zvyků a svátků biblického světa, překládá Jiří Stejskal, vysíláme v pátek v 9:15.

Blahopřání. Pro své milé můžete (výhradně písemně) objednat k odvysílání hudební „kytičku“ s blahopřáním v neděli ve 14:30.

ČČSH Pořadem Církve československé husitské provází druhý čtvrtek v měsíci v 19:15 Anna Štěpánková a nabízí posluchačům pohled do života této církve nejen v brněnské diecézi (R následující pondělí ve 22:30).

CASD Jde o jediný pořad svého druhu v naší republice, kde je prezentován život Církve adventistů sedmého dne mimo řady jejích členů. Vysíláme jej čtvrtek v měsíci v 19:15 (R následující pondělí ve 22:30).

Čteme z křesťanských periodik. Pravidelný přehled článků z dostupných křesťanských periodik. Připravuje Kateřina Ličková v so v 17:30 (R - ne 6:05).

Čtení na pokračování. Čteme z knih duchovních i odpočinkových, slavných i neznámých. Od pondělí do pátku v 11:05, opakování týž den ve 22:00. Sobotní čtení ve 14:00 je především pro děti.

Čtení z liturgie hodin. To nejkrásnější z Pisma, promluv, traktátů, knih a prací církevních otců a světců, jak nám je předkládá církev pro modlitbu Liturgia horarum. Denně ve 23:45.

Denní modlitba církve. Ranní chvály se můžete s námi modlit společně v 5:40, o sobotách a nedělích v 6:30, večerní chvály pak ve 21:45 ve všední den a ve 22:05 v sobotu a neděli.

Denní tichá chvíle. Zveme vás k četbě Pisma každý všední den v 17:55, v sobotu a neděli ve 22:00.

Dnešek v kalendáři. Vzpomínáme na významné osobnosti náboženského, kulturního, vědeckého a veřejného života. Od pondělí do pátku ve 14:15, v sobotu v 15:45, v neděli v 18:30, připravuje Kateřina Lapčiková.

Do života. Informace, zajímavosti, postřehy a písničky především pro mladé v úterý v 19:15.

Duchovní hudbu můžete poslouchat v pondělí a čtvrtek vždy ve 23:00, v pátek ve 22:30, v neděli dopoledne přede mší svatou a po ní. V úterý, čtvrtek a pátek po mši svaté v 18:35 a v neděli v 5:15 zní varhany. Vybírá Klára Beránková.

Encykliky. Výklad encykliky Dives in misericordia podává P. Stanislav Krátký v so v 18:30 (R - ne 5:00).

Fata Morgána. Věda, astronomie, počítače, elektrotechnika, kosmické lodě, lidské tělo - nepřeberná studnice poznatků a vědění. Každou středu v 16:30 (R - so 8:45). Pořad pro vás připravuje kolektiv autorů.

Folklórní okénko. Tříčtvrtěhodinka s cimbálovou muzikou každou sobotu v 17:45 (lidová hudba, rozhovory, zvyky) s Helenou Bizovou a hosty.

Hudební siesta začíná každý den pět minut po poledni. Pondělí, středa a pátek jsou zaměřeny na hudbu od romantismu po současnost. Úterý, čtvrtek a sobota jsou věnovány baroku a klasicismu. Neděle je rezervována známějším skladbám všech hudebních slohů.

Informace o pořadech každý všední den 5:00 a 10:25, v sobotu 5:55 a 10:25, v neděli 10:25 a ve 22:55.

Jak se vám líbí... Pětačtyřicet minut hudby v žánrech: folk (po), country nebo trampská píseň (út), oldies nebo jazz (st), dechová hudba (čt), křesťanská píseň (pá), opera, opereta (so). Často rozhovory s interprety a dalšími zajímavými lidmi, začátek ve 20:00 (so 21:20). Připravují Milan Tesař, Klára Beránková, Helena Bizová, Radek Habán aj.

Knihovnička. Jaroslav Blažek čte, hodnotí a nabízí nejruznější literární tituly v neděli ve 13:20 (R - út 9:15, so 23:30).

Komentář Františka Schildbergera vysíláme každý všední den po zprávách v 7:05 (R - 19:55).

Kolem se toč. Hitparáda písniček jako v jiných rádiích, a přece jiná. Týden co týden v neděli v 19:00 (R - po 16:30). Předpremiéra pro nedočkavé již pět minut po půlnoci ze soboty na neděli. Hlasování, soutěže, výhry.

Kolem světa. Půl hodiny písni evropských i mimoevropských národů ve středu v 17:00. Připravuje spolupracovník Zdeněk Tofel z Ostravy.

Kostely. Povídání o historii kostelů připravuje Radek Mezulánik a ing. Milan Hnátek, vysíláme jej v neděli v 10:30.

Kručky k jednotě. Křesťanské církve z pohledu teologa P. Waleriána Bugela (čt 22:30, R - pá 13:30).

Křesťan a svět. O tom, že křesťan nežije ve skleníku, ale že má (a může) ovlivňovat dění kolem sebe, vypovídají tyto pořady se zajímavými lidmi. Připravuje Radek Mezulánik, vysíláme v neděli v 17:00 (R - út 22:30).

Křížová cesta. Starobylá modlitba s rozjímáním o utrpení Ježíše Krista. V postní době se ji s námi můžete modlit ve středu a pátek; během roku první pátky v měsíci ve 14:30.

Listárna. Pravidelný pořad nad dopisy posluchačů v úterý a čtvrtek v 15:40.

Magdazín je vysílán nejen pro ženy. Pořad připravuje a hosty zve moderátorka Magda Hauserová, každou středu od 9:05 (R - so 11:00).

Meloun. Pořad především pro dospívající ve věku kolem čtrnácti let, připravují studenti z Prahy, vysíláme ve středu v 19:15.

Minuty pro zdraví. Rozhovory s lékařem, případně odpovědi na dotazy posluchačů vždy v pondělí v 9:15.

Modlitba rodin. Někdo z rodiny posluchačů Radia Proglas se modlí spolu s vámi v neděli v 18:00.

Modlitba růžence. V pondělí a ve středu v 18:00, v sobotu ve 20:30. Přimluvy můžete psát a telefonovat (05-4321 7241). První sobotu v měsíci se modlíme společně se Svatým Otcem na vlnách Radia Vatikan.

Mše svatá. Pro ty, kteří nemohou jít do kostela, vysíláme přímý přenos mše svaté v úterý ze studia, ve čtvrtek a pátek v 18:00, v neděli v 9:00 z chrámu svatého Augustina v Brně - Masarykově čtvrti.

Myšlenka na den. Příležitost ke krátkému zamyšlení, někdy i praktický námět pro den. Od pondělí do pátku v 5:27, v sobotu a neděli v 6:27 (R - 11:57 a 15:57).

pondělí až pátek

- 03:30 Dobré ráno s Proglasem
 04:45 Jitro s dechovkou
 05:00 Informace o pořadech
 05:27 Myšlenka na den
 05:30 **Vážná hudba**
 05:40 Ranní chvály
 06:00 Zprávy, počasí, sport
 06:05 Populární hudba
 06:45 **Ranní ziváček**
 07:00 Zprávy, počasí, sport, komentář
 07:15 Dopravní servis
 07:45 Čtvrthodinka TWR
 08:00 Dobré ráno s BBC
 08:45 Radio Vatikán včera
 09:00 **Vážná hudba**
 09:15 Dopoledne s Proglasem
 po – Minuty pro zdraví
 út – Knihovnička (1.R)
 st – Magdazín
 čt – Rodinné hodnoty
 čt (9:45) – Vítejte, senioři
 pá – Bible od A do Z
 10:25 Informace o pořadech
 10:30 Vonička lidových písní
 11:00 Zprávy, počasí, sport
 11:05 Čtení na pokračování
 11:57 Myšlenka na den (R)
 12:00 Angelus Domini
 12:05 **Hudební siesta**
 13:00 Svět o jedné a zpravodajství BBC
 13:15 Vonička lidových písní
 13:30 Populární hudba (pá – Krůčky k jednotě (R))
 14:00 Zprávy BBC, dopravní servis
 14:20 Dnešek v kalendáři
 14:30 Pozvánky
 15:00 Zprávy, sport, počasí
 15:10 Třikrát z Proglasu
 15:40 Listárna (út, čt)
 15:57 Myšlenka na den (R)
 16:00 Zprávy
 16:05 Vzkazy
 16:20 Sport echo
 16:30 Odpoledne s Proglasem
 po – Kolem se toč (R)
 út – Oktáva
 st – Fata Morgána
 čt – Slyšte, lidé! (R)
 pá – Všiml jsem si/Publicistický magazín
 17:00 **út – Barvinek**
 st – A capella/Kolem světa
 17:30 po – Studio Radim
 st – Rodinný stůl
 čt – Studio Kristián
 pá – Studio Hedvika
 17:55 Denní tichá chvíle
 18:00 po, st – Modlitba růžence
 18:00 út, čt, pá – Mše svatá
 18:35 **Hudební zastavení**
 /po – Proglaso – písemné zadání (R)
 18:45 **Pohádka s písničkou**
 19:00 Večerní zprávy
 19:15 po – Studio Proglasu/Veritas/Šternberk
 út – Do života
 st – Meloun
 čt – Studio Proglasu/CČSH/CASD
 pá – Pravoslavní
 19:55 **Komentář (R)**
 20:00 Jak se Vám líbí
 po – folk
 út – country
 st – oldies/jazz
 čt – dechovka
 pá – křesťanská píseň
 20:45 Radio Vatikán dnes
 21:00 Světem bible (TWR)
 21:30 **Krátké sportovní zpravodajství, počasí**
 21:35 Populární hudba
 21:45 Večerní chvály
 22:00 Čtení na pokračování
 22:30 po – Studio Proglasu/CČSH/CASD (R)
 út – Křesťan a svět (R)
 st – Pravoslavní (R)
 čt – Krůčky k jednotě
 pá – **Duchovní hudba**
 23:00 **po, čt – Duchovní hudba**
 út, pá – Živý růženec
 st – Noční cukrárna
 23:45 Čtení z liturgie hodin
 23:55 Simeonovo kantikum a hymna
 00:05 po – Noční linka
 čt – Oktáva (R)
 čt (0:35) – Jazz
 st – Noční cukrárna
 út – Všiml jsem si/Publicistický magazín (R)
 pá – Jak se Vám líbí +
 01:00 **Komorní hudba**
 02:00 Nejen slovo (R)
 02:25 Závěr vysílání

zpravodajství
 pořady pro děti
 pořady pro mládež
 vážná a duchovní hudba
 duchovní a modlitební pořady

sobota

03:30 Dobré ráno s Proglasem
05:00 Populární hudba
05:25 **Vážná hudba**
05:55 Informace o pořadech
06:00 Populární hudba
06:27 Myšlenka na den
06:30 Ranní chvály
07:15 Na sobotní frekvenci Proglasu (TWR)
08:30 Populární hudba
08:45 Fata Morgána (R)
09:15 Populární hudba
09:30 **Barvínek**
10:25 Informace o pořadech
10:30 Vonička lidových písní
11:00 Magdazín (R)
11:57 Myšlenka na den (R)
12:00 Angelus Domini
12:05 **Hudební siesta se střípkem poezie**
13:35 Populární hudba
14:00 **Čtení pro děti**
14:20 Sluníčko
15:00 Pozvánky
15:57 Myšlenka na den (R)
16:00 Vzkazy
16:20 Sport echo
16:30 **Sobotníček**
17:00 Populární hudba
17:30 Čteme z křesťanských periodik
17:45 Folklorní okénko
18:30 Encykliky
18:45 **Pohádka s písničkou**
19:00 Zrcadlo týdne
19:15 Slyšte, lidé!
20:15 Radio Vatikán dnes
20:30 Modlitba růžence
21:05 Křesťanské písně
21:20 **Jak se vám líbí opera/opereta**
22:00 Denní tichá chvíle
22:05 Večerní chvály
22:30 Sport, počasí
22:33 Populární hudba
23:30 Knihovnička (2.R)
23:45 Čtení z liturgie hodin
23:55 Simeonovo kantikum a hymna
00:05 Kolem se toč (předpremiéra)
01:05 Studio Proglasu/Veritas/Šternberk (R)
01:30 Populární hudba
02:00 **Komorní hudba**
02:25 Závěr vysílání

neděle

03:30 Dobré ráno s Proglasem
05:00 Encykliky (R)
05:15 **Duchovní hudba**
05:55 Informace o pořadech
06:00 Počasí, sport
06:05 Čteme z křesťanských periodik (R)
06:27 Myšlenka na den
06:30 Ranní chvály
07:00 Radio Vatikán včera (česky a slovensky)
07:30 Populární hudba
07:45 Studna slova (TWR)
08:00 **Duchovní hudba**
09:00 Mše svatá
10:25 Informace o pořadech
10:30 Kostely/pozvánky
10:55 **Proglaso**
11:57 Myšlenka na den (R)
12:00 Angelus Domini
12:05 **Hudební siesta se střípkem poezie**
13:20 Knihovnička
13:55 **Proglaso – písemné zadání (R)**
14:00 **Nedělní pohádka**
14:30 Blahopřání
15:57 Myšlenka na den (R)
16:00 Vzkazy
16:20 Sport echo
16:30 Písničky z archivu
17:00 Křesťan a svět
17:30 Vonička lidových písní
17:45 Bauriáda
18:00 Modlitba rodin
18:25 **Proglaso – písemné zadání (R)**
18:30 Dnešek v kalendáři
18:45 **Pohádka s písničkou**
19:00 Kolem se toč
20:00 Rodinné hodnoty (R)
20:15 Radio Vatikán dnes
20:30 **Koncert duchovní/vážné hudby**
22:00 Denní tichá chvíle
22:05 Večerní chvály
22:30 Sport, počasí
22:35 Populární hudba
22:55 Informace o pořadech
23:00 **Komorní hudba**
23:45 Čtení z liturgie hodin
23:55 Simeonovo kantikum a hymna
00:05 Do života (R)
01:00 Jak se vám líbí +
02:00 **Vážná hudba**
02:25 Závěr vysílání

Nejen slovo. Reprízy slovesných pořadů ve 2:00 (út - Rodinný stůl, st - Studio Radim, čt - Studio Kristián, pá - Studio Hedvíka), pondělí 0:05 (Do života).

Noční cukrárna. Proud písní, zajímavostí a povídání pro ty, kteří nemohou spát ve středu od 23:00 do 01:00.

Noční linka. Povídání i zamyšlení po telefonu s otcem Martinem a Lucíí Endlicherovou, pět minut po půlnoci z pondělí na úterý.

Oktáva. O současném hudebním dění, rozhovory s interprety vážné hudby, výročí známých hudebních skladatelů, soutěže apod. v úterý v 16:30 (R pá 0:05). Přípravuje Klára Beránková.

Písničky z archivu. Nedělní odpoledne vám od 16:30 do 17:00 zpestří české nahrávky hlavně 60. a 70. let. Nechybí ani soutěž a další pravidelné rubriky.

Pohádka. Každý den deset minut před sedmou večer. Přípravují moderátoři a přátelé Proglasu.

Pozvánky na zajímavé kulturní a jiné akce každý všední den od 14:30, v sobotu od 15:00, dále pak v proudu písní během celého dne.

Pravoslavní. Pořad Pravoslavní církve v České republice rozšiřuje naše vysílání o pohled na východní křesťanskou spiritualitu. Přípravuje P. Libor Raclavský a Roman Juriga, vysíláme v pátek v 19:15 (R st 22:30).

Proglaso. Nedělní soutěžní kvíz pro děti i starší posluchače začíná v 10:55. Přípravuje, ptá se a pořadem provází zpravida otec Martin, otec Tíšek, Lucie Endlicherová a Milan Šoba.

Puma. Pořad o věcech veřejných, které zajímají nejširší okruh posluchačů (rodinné finance, sociální zákony, komunální politika) připravuje nepravidelně Jiří Klement v pátek v 16:30 (R - st 0:05).

Radio Vatikán. Pravidelný přenos záznamu provedeného přes družici Eutelsat II denně ve 20:45 (so a ne ve 20:15), repríza od pondělí do pátku v 8:45, v sobotu není, v neděli i slovensky od 7:00.

Ranní ziváček. Něco milého do ouška dětem před odchodem do školy každý všední den v 6:45, včetně soutěže.

Rodinný stůl. Rozhovory na témata z rodinného života ve středu v 17:30, připravují v rádiu Hlas naděje v Praze (R - út 2:00).

Rodinné hodnoty. Tento pořad každý čtvrtek v 9:15 připravuje naše redaktorka Michaela Frejová z Občanského institutu v Praze (R - neděle 20:00).

Sluníčko. Pořad o písničkách a písničkářích, rozhovory s muzikanty nejen o hudbě, ale i o jejich životním stylu a názorech v sobotu ve 14:20.

Slyšte, lidé! Profilový hudební pořad, zabývající se nejen samotnými hudebními skupinami, ale také zeměmi jejich původu, dobou, souvislostmi. Přípravuje na každou sobotu v 19:15 Milan Tesař. Opakování v čtvrtek v 16:30.

Sobotníček. Sobotní pořad bratří adventistů z rádia Hlas naděje, určený především pro děti. Těší se na vás pták Pepe a jeho kamarádi v 16:30.

Sport. Sportovní redakce pro vás připravuje každý den aktuální zpravodajsko-publicistický magazín Sport Echo v 16:20. Denně od 21:30 (so, ne od 22:30) sportovní zpravodajství, které zahrnuje sportovní výsledky dne. O nich informujeme i ve zprávách v 6, 7, 11 a 15 hodin. S přispěním mnoha spolupracovníků připravuje Milan Šoba.

Studio Proglasu. Aktuální pořady ze studií Radia Proglas v pondělí a čtvrtek v 19:15, z regionálních studií v 16:30,

**Informace o pořadech
ve všední den 5:00 a 10:25
v sobotu 5:55 a 10:25
v neděli 10:25 a ve 22:55**

v pondělí ze studia Radim (Olomouc), ve čtvrtek Kristián (Praha) a v pátek Hedvíka (Ostrava). Dále vysíláme příspěvky pražského dominikánského studia Veritas a Zvukovou pohlednici ze Šternberka.

Střípek poezie. Poetické slovo je nedílnou součástí polední Hudební sestry v sobotu a neděli.

Trans World Radio - TWR. Protestantské církve připravují po mnoho let křesťanské pořady v češtině. Ráno od pondělí do pátku jsou pořady v 7:45: Soutěsky, Bible pod lupou, Kde nás boty tlačí, Otazníky, Svědectví. Další seriál, který je každý všední den vysílán ve 21:00, se jmenuje Světem bible. Pravidelný pořad TWR je Na sobotní frekvenci Proglasu v 7:15 a Studna slova v neděli v 7:45.

Tříkrát z Proglasu. Miniprofil interpreta či autora na základě tří ukázek, podle aktuálního hudebního výročí nebo u příležitosti vydání nového hudebního alba. Ve všední dny v 15:10 připravuje Milan Tesař.

Vážná hudba. Ve všední den v 5:30 a 9:00 (so 5:25) hudba barokní a klasicistní, zejména sonáty a koncerty trubkové, flétnové, hoboje apod. V neděli ve 20:30 koncert rozsáhlejších děl: vážná a duchovní hudba. Moderní vážná hudba zní ve 2:00 z neděle na pondělí. Komorní hudba má své místo ve všední dny hodinu po půlnoci, nově v sobotu dvě hodiny po půlnoci a v neděli ve 23:00. Vybírá Klára Beránková.

Vítejte, senioři. Chvilka nejen pro naše starší posluchače vždy ve čtvrtek od 9:45.

Vonička lidových písní. Pro všechny milovníky cimbálky a dechovky od pondělí do soboty v 10:30, pondělí až pátek 13:15 a v neděli v 17:30. Jitro s dechovkou začíná pondělí až pátek ve 4:45.

Všimlí jsme si. V tomto pořadu reagují redaktori Proglasu na aktuální události ve světě, představují zajímavé lidi a aktivity. Nepravidelně v pátek v 16:30.

Vzkazy. Aneb jsme tu pro vás. Oznámení do živého vysílání. Denně od 16:05 do 16:20, v neděli od 16:00, telefonujte na číslo 05/43 21 72 42, pro mimobrněnské členy Klubu přátel též Zelená linka (zdarma) 0800/13 21 32.

Zpravodajství. Přejímáme zprávy BBC ve všední dny v 6:00, 7:00, 8:00, 13:00, 14:00, 15:00 a 16:00, které v 11:00 doplňujeme zprávami z vlastních zdrojů. Hlavní zpravodajskou relací jsou každý všední den Zprávy v 19:00, zaměřené zejména na aktuální dění v církvích. V sobotu v 19:00 uslyšíte na Radiu Proglas týdenní přehled těchto událostí s názvem Zrcadlo týdne. Ráno zpestřuje rozhovor s hostem, telefonáty našich regionálních zpravodajů, informace o počasí, dopravní informace apod. - vždy od 6:30 do 8:00.

Živý růženec se modlí posluchači telefonicky v úterý a pátek ve 23:00.

(R - značí reprízu, opakování)

Co všechno se může stát v rádiu Proglas

Přicházím do práce. Je půl páté ráno. Tma. Klíč zarachotí v zámku, ale dveře se neotevírají. (Někdo vyměnil zámek.)

Zvoním – marně. (Není zvonek.) Tluku a běsním. Slyším šouravé, rozespálé kroky kohosi, kdo má dost. (Nemá klíče.)

Když se přesně v pět hodin otevrou dveře (a muž k nerozeznání podobný našemu technikovi – jen o mnoho starší a s daleko zhranějším rysy – se táže, kolikáté je století), profízně vzdych ostrá siréna poplašného zařízení Radia Proglas. (Nemůžeme ji zastavit, i když ji hlasitě prosím.) Odbíhám se všemi prsty v uších.

„*Nejsou ranní zprávy!*“ křičím z plna hrdla, ale dostává se mi lakonické odpovědi: „*Tak si je vymysli!*“

(Sedám a píšu.)

Je čtvrt na šest. Začínám být lehce nervózní. (Vysílání začne za 13 minut.)

Zbývá už jenom alespoň jednou si přečíst zprávy Radia Proglas, naučit se „Dnešek v kalendáři“, odhadnout, jak se asi vyslovují jména tureckých bojovníků za lidská práva, připravit počítač, písničky, pořady a pozdravit zbloudilého pavouka Pepu.

Počítač nefunguje. (Je vyzkoušeno, že i beztak se dá vysílat, ale není to ONO. Jsou tam všechny znělky a kdovíco ještě...) Lomcuji našimi dráty.

Technik mezitím nějak utloukl poplašné zařízení. Uvidíme, kdy se zas vzpamatuje. (Potvůrka jedna!)

Právě když si sumírují, jakými slovy dnes přivítám posluchače Radia Proglas, rozlétnou se dveře, do studia pomalu vpluje již napůl probuzený technik s vlásky ku stropu a hlásí, že neví, opravdu neví, jaké bude dnes počasí. (No nazdar.) Posluchači dnes budou žít ve tmě. (Nikdo jim neporadí, zda mají zasít...) Předpověď počasí dnes **nebude!**

„*Mou spásu to snad neohroží... Ale co tady ještě děláš? Za devět sekund MLUVÍM!*“ (Žižlavá čára.) Znělka. (Dveře strašlivě bouchnou.) „*Dobry den, milí posluchači, přeji vám klidný den, ničím nerušený poslech a hodně - hodně vnitřního míru...*“

(Šmátrám po tlačítku, abych pustil první písničku, ale přístroj nefunguje.) „Milí posluchači, ztišme se před modlitbou ranních chval.“

(Úplné ticho!)

(Ulomil se mikrofon a zůstal mi v ruce.)

(Zvoní telefon.)

(Přichází technik. Dává znamení, že něco není v pořádku...) „*To vím,*“ toužím řvát, ale slyšela by to celá Morava.

„*Nevysílá se,*“ snaží se mi předat ve znakové řeči a rudne.)

Tak takhle jsem to ztišení nemyslel.

(Volná ruka nabíjí cédéčko Johannem Sebastianem Bachem. Mluví, už ani nevím co, ale slibuji dokonalý zážitek z Bacha, když vtom zazní *Dáša Nováková!*)

(Navštívila omylem Bachovu krabičku, takže až bude chtít někdo pustit Mládka; uslyší *Fugu c moll!*)

(Přidružil se úplná TMA! Výpadek elektrické energie. Rozlévám si kávu mezi dráty, kde přeskakuje několik elektrických jiskerek, teď mám žízeň a padla.)

Dívčí se technik se snaží na dvoře nastartovat dvoutaktní elektrárnu – podle zvuku – bez výfuku!

(Světlo zaváhalo a neochotně bliká. Počítač je zmaten. Můry usnuly.)

Technik umdlévá podíraje padající mikrofon; můry mu začínají kroužit kolem svatozáře a radují se v Pánu vždycy... Jenom jedna, pohoršena, že ji zase budíme, se silně modlí, a studio se opět vnoří do **tmý**. (Technik hubí můry.)

Utěšuji se, že přece o půl šesté každý řádný posluchač Radia Proglas spí. (Telefon mě vyvádí z omylu.)

Padám do odpadkového koše a úpím:

„Řediteli náš,
jenž jsi v sedmém nebi,
nepoplet' se jméno Tvé,
buď vůle Tvá,
jako na poradě,
tak i při vysílání.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes
a odpust' nám naše přefeky,
jako i my odpouštíme našim přístrojům.
A neuved' nás do psychiatrické léčebny,
ale zbav nás ode všeho zlého. Amen.“

(Zazvonil budík. Vše to byl jen zlý sen moderátora Radia Proglas.)

Vstávám a jdu TOTÉŽ PROŽÍT VE SKUTEČNOSTI!

Je půl čtvrté, tma, zima a bezútešné ráno.

Na základě pravdivých událostí roku 1995 vybral a sestavil Dušan Baur.

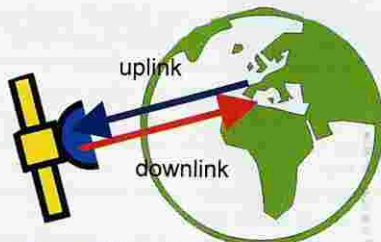

Jak se dostane zvuk od nás k vám...

Hudba nebo hlas moderátora ze studia jsou převedeny do digitálního tvaru a posílány datovou linkou z Brna do Prahy na Kavčí Hory. Zde se náš zvuk smíchá se signály dalších rádií a televizí a potom putuje do vesmíru. Ze satelitu Kopernikus 2 se odvysílá signál zpět k Zemi, kde ho zachytí digitální satelitní přijímače. Ty mohou být na stanovištích pozemních vysílačů, v místech hlavních stanic

televizních kabelových rozvodů nebo i u našich posluchačů. Víme, že někteří z příznivců Radia Proglas takový přístroj vlastní. Ohlasy na naše vysílání jsme dostali až z východního Slovenska, ze Švýcarska a také z Říma. Obecně lze říci, že příjem ze satelitu lze uskutečnit po celé střední Evropě.

Pro poslech Radia Proglas je rozhodující pozemní vysílání. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání nám udělila licenci pro pět vysílačů v rozsahu velmi krátkých vln (tzv. FM pásmo). Pokrýváme jimi velkou část území Moravy, východní Čechy a nově také z vysílače Ještěd severní Čechy a část středních Čech. Možnost příjmu naznačuje mapka na protější stránce. Síla signálu bude záviset na místních podmínkách.

Kopernikus 2:

digitální vysílání MPEG2
 pozice: 28,5 stupně E
 kmitočet: 11 477 MHz
 polarizace: horizontální
 FEC: 3/4
 symbolová rychlost: 30 000 Ms/s

Naše pozemní vysílače

Svatý Hostýn - 90,6 FM

je vysílač o výkonu 0,5 kW s vertikální polarizací, možnost příjmu je na střední Moravě,

Praděd - 93,3 FM

je silný vysílač o výkonu 20 kW s horizontální polarizací, možnost příjmu severní a střední Morava, v oblasti jižní Moravy a východních Čech přichází do úvahy dálkový příjem

Příbram (Svatá Hora) - 96,0 FM

je místní vysílač o výkonu 0,2 kW s vertikální polarizací, bude v provozu od 1. 8. 1999 do 31. 8. 1999 po dobu Setkání mládeže na Svaté Hoře

Ještěd - 97,9 FM

je nový silný vysílač o výkonu 20 kW s horizontální polarizací, který začal vysílat 1.8. 1999 pro severní, východní a střední Čechy, s kvalitním přijímačem a venkovní anténou je možný dálkový příjem i v Praze

Uherský Brod - 105,7 FM

místní dokrývací vysílač 0,2 kW pro město Uherský Brod a blízké okolí, který se pokusíme uvést do provozu do konce roku 1999

Brno - 107,5 FM

vysílač o výkonu 2,8 kW s horizontální polarizací, zachytíte ho v Brně a na části jižní Moravy

Ještěd 97,9 FM
20 kW

Orientační dosah vysílačů Radia Proglas

Praděd 93,3 FM
20 kW

Příbram - Svatá Hora
96,0 FM - 0,2 kW
pro Setkání mládeže
(1. - 31. 8.1999)

Brno-Hády 107,5 FM
2,8 kW

Uherský Brod 105,7 FM
ve výstavbě

Svatý Hostýn 90,6 FM
0,5 kW

Jak vysílá Rádio aneb jak přijímá rádio

Celá věc vypadá velmi jednoduše. Někdo hraje, mluví nebo zpívá, rozechvívá tím vzduch kolem sebe, a my se snažíme, aby se stejným způsobem chvěl vzduch ve vašem pokoji a následně i vaše ušní bubínky. Zavrhneme-li hned na začátku rozvoz kmitajícího vzduchu nákladními automobily po naší vlasti, musíme šíření zvuku zprostředkovat poměrně složitou elektronickou cestou.

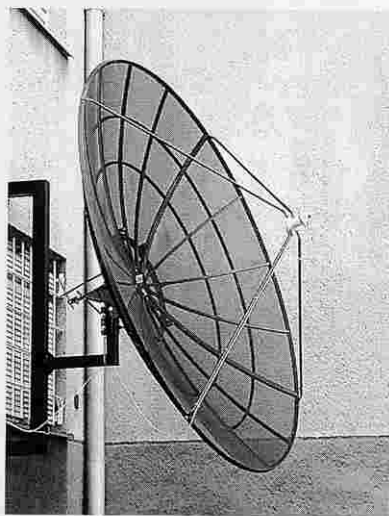
Vše začíná desítkami mikrofonů ve třech nahrávacích studích Radia Proglas obsluhovaných ze tří režii. Další nahrávky vznikají na

tiskových konferencích, v kostelích i na ulicích a jsou buďto zaznamenány na přenosné minidiskové přístroje, nebo přenášeny telekomunikačními linkami přímo do mixážních pultů. Výstup z „mixů“, jak jim důvěrně říkáme, se nahrává na minidisky, což jsou, podobně jako počítačové diskety, média určená pro uchovávání číselných dat. Jak to, že číselných, vždyť chceme zaznamenat zvuk? Vysvětlení je jednoduché: Představte si, že na kus papíru rychle za sebou zaznamenáváte, o kolik milimetrů se prohýbá váš ušní bubínek na jednu či druhou stranu (musíte zapisovat nejméně 40 000krát za sekundu, aby byl popis dostatečně přesný). Dostanete řadu čísel, která umožní někdy v budoucnu zopakovat váš sluchový vjem - stačí rozhýbat vzduch v okolí ucha podle zapsaných čísel. Určité části záznamu se dají z minidisku vystříhnout, přeskupit nebo pospojovat do delších celků. Zanedlouho nahradí člověka, nesoucího krabičku s diskem, několik drátů, které budou přenášet pořady, jak zjistíme snadným výpočtem, 100 000 000 000krát rychleji. Místo do minidiskového přístroje se všechny pořady nahrají do počítače, kde se po potřebných úpravách vydají na cestu po okolních počítačích, až z jednoho budou zařazeny do vysílání.

„Do počítače“ již dnes nahráváme hudební skupiny, písničkáře, komorní tělesa i sólisty. Je možné nahrát každý nástroj nezávisle na ostatních, přidat mu efekty – především dozvuk, upravit jeho barvu a vše smíchat do stereofonní nahrávky. Je možné dokonce starší nahrávky zbavit šumu, praskanců a dalších pozůstatků nedokonalosti staré záznamové techniky. Není problém falešně zpívajícího interpreta doladit, z jednohlasu vytvořit přímo v počítači sbor nebo změnit rychlost skladby, aniž by interpreti měli hlasy jako Křemílek a Vochomůrka. Abych pravdu řekl, jsou to sice velmi zajímavé vymoženosti, ale poctivě zahrnou muziku nenahradí.

Vraťme se k vysílání. Připravené pořady z minidisků se střídají v odbavovacím studiu s kompaktními disky a se slovem moderátora. Pro Radio Proglas je charakteristické, že pravidelně zařazuje nesrovnatelně větší počet hudebních CD než ostatní rádia. Jen v populární hudbě se „otáčejí“ několik tisíc písní, kromě toho vysíláme vážnou a lidovou hudbu, která ve většině komerčních rádií zcela chybí.

Zvuk putuje z odbavovacího studia do zařízení, které jej upravuje pro rozhlasové vysílání. Odtud se vede do převodníků do digitální formy a navíc se provádí jeho komprese, česky stlačení. To neznámá, že by se sem tam nějaký pořad zkrátil. Princip vysvětlím na velmi zjednodušeném příkladu. Představte si, že byste chtěli zkrátit co nejvíce nějaký text, psaný na psacím stroji. Nejjednodušší je nahradit každé slovo zkratkou. Nebo kdyby se některé slovo „abcd“ vyskytovalo dvacetkrát za sebou, napíšete jen „20x abcd“ a zase se ušetří spousta místa. Protože množství informací, přenášené na vysílače, je obrovské, je nutné používat právě takové šet-

řící postupy. Digitální, signál se vede do Prahy do zvláštního vysílače a odtud na družici Kopernikus 2. Z ní je přístupný pro satelitní antény rozmístěné kdekoliv na ploše mnoha tisíc čtverečních kilometrů. Je to nejen jeden z nejmodernějších způsobů, jak přivést signál k vysílači, ale pro rozhlasovou stanici, působící na větším území, i způsob nejlevnější. Na každém vysílači je satelitní anténa namířená na Kopernikus 2, signál z ní se zase vrátí do původní podoby bez komprese, vede se do vysílacího zařízení a do antény, odkud se šíří k domácím přijímačům. Takže sami vidíte, jak je složité, aby se signál dostal z našeho Rádía do vašeho rádía...

Lubor Přikryl

Folklor a dechovka na Radiu Proglas

Folklor a dechová hudba mají ve vysílání Radia Proglas své místo už od začátku vysílání. Posluchači mohou ve více než sedmi hodinách týdně nahlédnout do pokladnice lidových tradic, písní a zvyků všech regionů Moravy, Čech a částečně i Slovenska. Každý všední den patří tomuto hudebnímu žánru hodina času.

Brzy ráno vysíláme čtvrt hodiny „*Jitro s dechovkou*“. Od posluchačů (především starších „na-dšenců“) máme ohlasy, že i přes brzkou ranní hodinu je pro ně toto zastavení pravidelnou součástí dne. Další čtvrt hodina, tentokrát odpoledne, patří cimbálovým muzikám.

Dopolední půlhodinová „*Vonička lidových písní*“ splňuje hned několik funkcí. Nabízí pěkné lidové písně v podání nej-různějších kapel (pondělí, středa, pátek – cimbálka; úterý, čtv-tek, sobota – dechová hudba), formou pozvánek informuje o za-jímavých folklorních akcích a upozorňuje na výročí význa-mných osobností. Velký zájem byl o telefonické soutěže na vý-znamné folklorní akce (Strážnice, Horňácko a další).

Speciální tříčtvrtěhodinové pořady jsou připravovány na dva dny v týdnu. Čtvrteční „*Jak se vám líbí dechovka*“ patří milov-níkům dechové hudby, sobotní „*Folklorní okénko*“ příznivcům cimbálové muziky. V pořadech kromě písniček nechybí ani roz-hovory s interprety, skladateli či vydavateli. První čtvrtek v mě-síci je dechovkový pořad vysílán naživo; v něm jsou představo-vána nová alba, posluchači si mohou přát pěknou písničku, v soutěži vyhrát album a slyšet novinky ze světa dechovky.

Mezi naše stálé „folklorní“ spolupracovníky a mé pomocníky a rádce bych určitě zařadila Jaromíra Nečase z Brna (dlouholetý hudební redaktor ČRo Brno), Jaroslava Juráška z Brna (drama-turg VUS Ondráš), Jaroslava Jakubička z Brna (dlouholetý dramaturg BROLN, upravitel), Josefa Horu ze Žďáru nad Sázavou (připravuje pořady o Horácku), Jana Kropáče z Hodonína (připravuje pořady především o lidových tradicích na Kyjovsku), Vladana Jílka (vydavatelství Písnička), Stanislava Pěnčíka (vedoucí Domu kultury v Hodoníně), Vladimíra Salčáka (textař, připravuje pra-videlné pořady o dechových hudbách) a mnoho dalších. Zapomenout nemohu ani na jednotlivé ka-pely, které nám posílají nejen informace o pořádaných akcích, ale také své nahrávky. Milovníkům folkloru a dechovky nabízíme písně v podání téměř 70 dechových souborů a 70 cimbálových muzik.

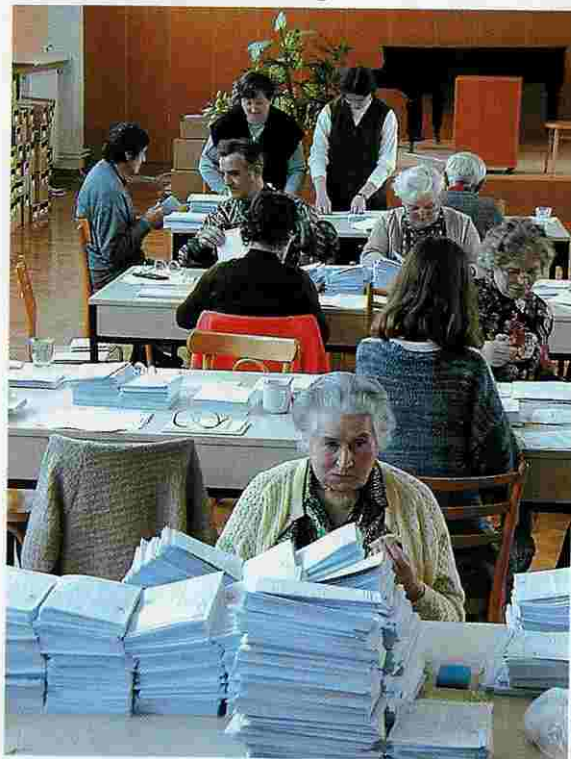
Helena Bízová

Obrázky, které patří k Radiu Proglas

kostel svatého
Augustina v Brně

rozesílání zpravodajů
členům Klubu přátel Radia Proglas

otec Miloš Kabrda

kaple
Radia Proglas

RADIO
PROGLAS

Barevný svět

Jestli se rádi touláte a objevujete nové věci, možná se někdy přidáte k nám. Že nevíte kdy? Tak to bude nejlepší pátrat dál.

To máte tak. Někdo třeba ví, že je krásný svět pohádkový. Na jeho dveře klepeme na vlnách Proglasu každý den ve tři čtvrtě na sedm večer, než se chodí spát. A vydáváme se tam také v neděli po obědě, od čtrnácti hodin, v pohádce, která je dlouhá tak, jak se na správnou pohádku patří – nejlépe půl hodiny.

Ale on svět není jen pohádka, někdy je to taky pořádné dobrodružství a běh o závod. „Rozhlasové závodění“ startujeme každé všednodenní ráno ve školním roce, kdy se po tři čtvrtě na sedm věnujeme všem školákům a potom taky každou neděli, bez ohledu na počasí a roční období. To si stačí otočit knoflíkem rádia pět minut před jedenáctou a dozvíte se spoustu zajímavostí ze světa *Starého a Nového zákona* a vůbec se nemusíte bát, že je ostuda, když něco nevíte – *Proglas* (tak se to naše soutěžení jmenuje) je tu hlavně proto, abychom se něco naučili.

A potom taky ještě něco. Svět je barevný, složený ze spousty malých střípků a zkoumat ho je to největší dobrodružství, a na takové bychom rozhodně neměli být sami. A protože my to v Radiu Proglas víme, máme hned několik kamarádů, dobrých pomocníků. Společně se setkáváme každé úterý po sedmnácté hodině nebo v sobotu od půl desáté a zkoumáme, jaké to je létat balónem, jezdit tramvají, vlakem nebo na koni, léčit děti nebo pracovat v zoologické zahradě, hrát loutkové divadlo nebo se vydat někam na daleké cesty. A v tomhle všem nám pomáhají naši kamarádi slon Mít'ou (který je věčně popletený, něco neví, pořád do všeho strká chobot, ale má moc a moc dobré srdce), pan Zajíček (co je moc dobře vychovaný a když se sem tam objeví, pomáhá Mít'ovi, aby věděl, co dělat) a kačer Bedřich pana Kulhánka (o kterém všichni mluví, ale nikdo ho ještě nikdy neviděl). Do takové společnosti vás zve společně s Irenou, Lucíí, Domečkem a Radkem pořad *Barvínek*.

Jestli se k nám někdy přidáte, budeme moc rádi – a skoro ani nezáleží na tom, jestli je vám devět měsíců, devět nebo devadesát devět let. Hlavní je, abyste se s námi cítili dobře a abyste viděli svět kolem sebe očima dítěte.

A když jsme začínali pohádkami, tak je pro vás jedna připravena i na tuhle chvíli. Záleží na vás, jestli ji budete číst před spaním a nebo se do ní pustíte hned teď. Až budete na jejím konci, máte možnost nezůstat jen u ní a zkusit se poohlédnout taky po nějaké té rozhlasové.

všechny malé i velké děti zdraví za dětskou redakci Lucie Endlicherová

Barvínek - dětský magazín, nejen se slonem Mít'ou

úterý v 17:00, repríza v sobotu v 9:30

Pohádka o zatoulané větě

Po světě se toulá spousta vět. Provázejí nás od rána do večera, nikdo by nespočítal, kolik jich za den prolétne kolem našich uší. Každá má své místo. Nějak nám maminka říká, že máme vstávat, a úplně jinak zase musí paní učitelka ve škole, když nám dává domácí úkol. Jinou větu řekneme, když máme radost, a úplně jinou zase, když potřebujeme, aby nám někdo pomohl.

Jednou se ale uprostřed toho našeho světa, kde má každá věta svoje místo, jedna věta ztratila. Byla to věta, která se jmenovala *Nad vrcholky hor vychází sluníčko a vítr cuchá vlasy malé Aniče*. Ještě před chvílí věděla, kam patří, a najednou se to stalo. Ležela v louži na chodníku a byla celá od bláta. Kolem ní klápaly podpatky lidí, kteří někam spěchali, a jí si nikdo nevšímal. Tak zkusila úplně potichouнку volat o pomoc, asi takhle: „Pomóc!“, ale aby si jí někdo všiml, to kdepak. A tak začala plakat. Tak, že by se nad ní každý ustrnul, kdyby si jí všiml. „Bů, co budu dělat“, plakala věta a po písmenkách se jí koulely slzičky, „jak mohu říkat, že jsem věta Vychází sluníčko a vítr cuchá vlasy malé Aniče, když tady ležím na zemi a nevím, kam mám jít? Kdybych si vzpomněla, komu jsem vypadla a jestli jsem byla v knížce, nebo mě jenom tak nosil někdo v hlavě? Jenže já to nevím a nikdo si mě nevšímá, bů.“

Věta už si myslela, že bude na chodníku ležet tak dlouho, dokud jí všechna písmenka nerozšlapou a ona pak umře, když tu najednou kolem ní proběhlo něco šedého. Byla to malá myška, jenže to věta nevěděla.

„Hele, co to tady leží za smetí?“, divila se malá šedá slídlíka, „že by to bylo něco k snědku? Už tři dny jsem neměla nic v čumáčku, tak já to zkusím.“ Hryzalka se pustila do slova sluníčko, které vypadalo nejlépe, ale to už věta nemohla vydržet, i když chtěla dělat, že myšku nevidí.

„Au, co do mě koušeš? A vůbec, kdo jsi?“, zakabonila se věta a snažila se tvářit tak, aby to šedé zvíře, co ji chtělo ochutnat, co nejrychleji uteklo. Hlavou jí ale běžely myšlenky na to, že možná vypadla z hlavy právě tomuhle zvířátku, že se možná ztratila právě jemu.

„Řekni mi prosím, nepatřím náhodou k tobě?“, zeptala se věta, ale hned pochopila, že to nebude pravda. Myška na ni nechápavě koukala a divila se.

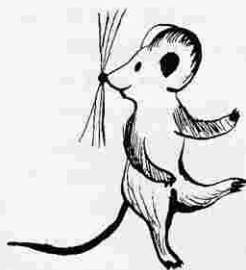
„Ke mně? Kdepak, já mám svoje myšátka doma, já nic takového černého a hranatého v pelišku nikdy neměla. Ne, ne. Jak bys mohla patřit ke mně, když ani nevíš, že jsem myška?“

Věta byla zmatená. K tomuhle zvířátku nepatří, tak že bude muset jít asi jinam. Konečně pochopila, že nemůže jen tak ležet na chodníku a musí začít něco dělat. Sebrala se a začala se po dláždění sunout od myšky co nejdál. Však si poradí sama, snad najde člověka, který by rád věděl, že *Nad vrcholky hor vychází sluníčko a vítr cuchá vlasy malé Aniče*.

„Počkej, kam jdeš?“, zarazila větu myška. Nemůže ji přece nechat jen tak odejít, když ani neví, kam patří. Měla by se o ni postarat. „Já ti ráda pomohu, když mi řekneš, co potřebuješ. Jestli nevíš, kam jít, tak můžeš bydlet klidně u nás. Moje děti jsou hodné, ony ti nic neudělají“, usmála se a potichu doufala, že věta přijme. Její děti by takovou kamarádku potřebovaly, stejně většinou v pelišku dělají samou neplechu. Ale to se zase nelíbilo větě. Začala myšce vysvětlovat, že je přece věta a že každá věta má své místo, a tak i ona musí to své najít, když ho ztratila. Protože moc dobře ví, že její jméno není Z bláta do louže, jak by se mohlo zdát podle toho, že leží na chodníku, ale přece *Nad vrcholky hor vychází sluníčko a ...*, však už to moc dobře známe.

Myšce už šla z věty hlava kolem. „Vždyť ona je horší než polámaný gramofon“, pomyslela si, no ten, co mají domácí, u kterých je celá myší rodinka. Oni se vždycky večer sesednou a rozhodnou se, že budou poslouchat nějakou hudbu, ale když nasadí jehlu na desku, tak ona se zasekne a pořád dokola opakuje třeba Chytila jsem na pasece motýl... Chytila jsem na pasece motýl... a tak dále a tak dále, dokud ji někdo nezarazí. Kdepak, tady se musí něco vymyslet.

„Tak už přestaň“, začala rychle myška větu uklidňovat, „Já vím, co uděláme. Já vysvětlím všem svým myšátkům, kam mají jít, a to by bylo, aby nenašli domácnost, ve které chybí věta o horách, sluníčku a Aniče. Co ty na to?“ A protože se větě nezdařilo tenhle nápad nejhorsí, rozhodla se, že to prostě s myší rodinkou zkusí. Však ono to nějak dopadne.

A tak se myščíny děti vydaly pátrat. Každé šlo na jinou stranu, hledaly celý den a když se večer vrátily, povídaly mamince, co všechno viděly. Jedna si všimla, že chybí věta lidem, kteří jsou smutní – nikdo se na ně ještě neusmál a nepopřál jim dobrý den. Druhá zase pískala něco o tom, jak potkala starou babičku, které nikdo neřekl – Počkejte babičko, já vám pomůžu. Třetí, malý myšáček, přišel trochu později a ještě celý udýchaný ze sebe vysypal:

„Já jsem to asi našel. Sliboval jsem si sice, že budu hledat celý den, ale pak jsem potkal Matýska odvedle a skončili jsme u nich v doupěti. Hráli jsme *Myšáku, nezlob se* a pak taky námořní bitvu a pak se vrátila domů malá Kristýnka.“ Maminka myška se zarazila a rozhodla se, že myšáčkovi řádně vysvětlí, že když se něco začne, tak se to má taky dokončit a když slíbil, že bude hledat, neměl chodit do cizího doupěte. Když to tak dopadlo, tak by měl být potrestán.

„Myšáčku, ty jsi ale nedělal to, co jsi dostal za úkol. Asi budeš muset za trest celý večer hlídat, jestli nejde kočka,“ řekla myška, protože se opravdu zlobila. Ale to si myšáček nemohl nechat líbit. Vždyť maminka ho nenechala domluvit.

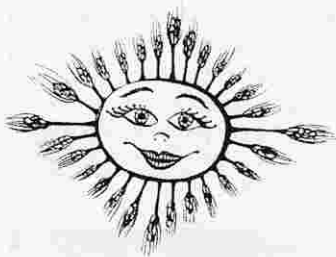
„Ale maminko, to není všechno“, začal se myšáček honem bránit, „když se totiž vrátila Kristýnka, tak jsme ji slyšeli, jak pláče a přemýšlí, kam by schovala žakovskou knížku. To znám, řekl jsem si, to si poslechnu. A představ si, že ona dostala pětku ze čtení. Ale nemohla za to. Ji totiž vypadla z čítanky věta a ta jí tam chyběla. Paní učitelka se na ni zlobila, že tak koktá - prostě jí dala pětku a bylo to. A Kristýnka je teď smutná, protože má být zítra zkoušená na opravu a ta věta pořád nikde“, sypal ze sebe myšáček. Měli byste vidět, jak se v té chvíli tvářila naše věta. Cože, že by se našlo to místo, kde chybí? To by přece bylo ono.

„Myšáčku, a neříkala Kristýnka, jaká věta jí tam chybí? Abych to vůbec byla já?“ začala najednou věta pochybovat. Co když zabere místo někomu, kdo se taky ztratil, a přitom tam vůbec nebude patřit. Kdepak, to nejde. Ale myšáček se ji snažil uklidnit, i když věděl, že si Kristýnka nejdřív nemohla vzpomnout.

„No, ona napřed nevěděla, proto taky ve škole tak koktala“, vyprávěl myšáček a věta zbledla. „Ale neboj se, pak z ní vypadlo, že si pamatuje na něco o sluníčku a Aničce a ...“ To už věta nevydržela a skočila myšáčkovi do řeči.

„Myslíš snad *Nad vrcholky hor vychází sluníčko a vítr cuchá vlásky malé Aničce?*“, zeptala se a moc ráda viděla, jak myšáček souhlasně kývá hlavou. „Tak to jsem já. To já tam patřím. To jsem ráda, že jsem se našla. Děkuji za pomoc tobě, myško, i všem tvým myšatům, bez vás bych asi teď ještě ležela v blátě,“ jákala věta a začala rychle přemýšlet, jak se dostane zpátky ke Kristýnce. Slyšela ještě to, co říká myška, ale jenom tak z dálky, jako by už ani nebyla mezi myškami, ale zpátky v čítance, tam, kde bylo její místo.

„Rádo se stalo, milá věto. A nezapomeň na nás, na světě nejsou přece jen hory, vítr a vlásky malé Aničky. Nezapomeň na myšky. Měj se krásně“, rozloučila se s větou myška a začala ji i s myšátky strkat

pomalou z pelíšku ven. Pak se dostaly k sousedům, do Kristýnčiny čítanky a všechno bylo, jak má být. Jen Kristýnka to nevěděla. Ráno vstala, s pláčem si nasadila aktovku a šla do školy. Bylo jí smutno. Donese odpoledne domů druhou pětku a maminka už se bude opravdu zlobit. To byste měli vidět, jakou měla pak radost, když otevřela před hodinou čítanku a na stránce nebyla ani jedna díra. Věta tam byla přesně ta, která včera chyběla. Kristýnka jenom nerozuměla tomu, proč na obrázku na stejné stránce je místo hor a Aničky najednou myška.

Lucie Endlicherová

Proglaso - soutěž pro děti

neděle v 10:55

Knihy, kazety a CD vydávané Radiem Proglas

Zlaté šupiny 95-98

Zlaté šupiny 95-98 je CD a kazeta, obsahující výběr toho nejlepšího, co bylo nahráno ve studiích Radia Proglas. Nosič obsahuje tvorbu písničkářů i skupin.

Prodejní cena: CD 200 Kč kazeta 130 Kč

Cena pro členy Klubu přátel Radia Proglas:

CD 180 Kč kazeta 120 Kč

Anima Una

Na cestě

(duchovní písně)

Společný projekt Radia

Proglas, Telepace

Ostrava a České

Maltézské pomoci

Prodejní cena: CD 240 Kč kazeta 140 Kč

Cena pro členy Klubu přátel Radia Proglas:

CD 220 Kč kazeta 120 Kč

Kazeta Písničky z Radia Proglas 5

nabízí vánoční zpěvy v podání

skupin Mirjam, scholy z Brna Komína, Lazarů, Petra Pololánika, Zlínské scholy a Pěveckého sboru Cantus Morkovice.

Prodejní cena:

kazeta 110 Kč, pro členy klubu 82 Kč

Na kazetě **Písničky z Radia Proglas 4** najdete nahrávky

Fatimy Ořechov, Mošen nebo Evy Henychové, zpívá zde také Schola Cantorum u svatého Mořice v Kroměříži, DNA, Dušan Baur a Ivo Cicvárek.

Prodejní cena: kazeta 110 Kč, pro členy klubu 82 Kč

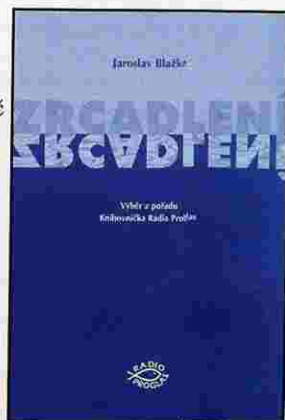
Kazeta Písničky z Radia Proglas 3 vám nabídne skoro hodinu hudby ve společnosti skupin Archa, Betlem's

Band, scholy ze Švábenic, scholy Hnojice, Paprsků z Troubek a Kokor a skupiny Mezopotámie. Zastoupen je také Petr Pololánik a Adam Rosa.

Prodejní cena: kazeta 100 Kč, pro členy klubu 72 Kč

Jaroslav Blažke, podílející se na pořadu Knihovnička Proglasu, vydal své rozhlasové příspěvky i knižně, pod názvem **Zrcadlení**.

Prodejní cena: 75 Kč

Knihy, kazety a CD si lze objednat na adrese :

Radio Proglas

Barvičova 85, 602 00 Brno

Kvíz

odpovědi
na další
straně

1. Muž na obrázku vpravo je moderátor
- a) ing. Radek Habáň
 - b) František Dobrota
 - c) Dušan Baur

2. Co znamená zkratka FM?

- a) iniciály romantického spisovatele Františka Mála
- b) zkratka z angličtiny znamenající frekvenční modulace, která se také používá pro označení vysílání na velmi krátkých vlnách
- c) je to označení pro radiový rozsah dlouhých vln

3. Radio Proglas poprvé vysílalo:

- a) 8. prosince 1995
- b) 29. února 1996
- c) 28. října 1995

4. Provoz Radia Proglas hradí:

- a) výhradně koncesionářské poplatky a reklamy
- b) převážně dobrovolné příspěvky posluchačů
- c) Svaz měst a obcí

5. Přístroj na obrázku vlevo je:

- a) vysílač o výkonu 20 kW na Ještědu
- b) mixážní pult z režie Samson
- c) modulátor vysílače, s ovládáním pro vysílání RDS

6. Magdazín je:

- a) pořad Magdy Hauserové určený pro ženy
- b) speciální druh benzínu s oktanovým číslem 120
- c) skřet z řecké mytologie s očima v místě kolen

7. Proglas vysílá z Ještědu na kmitočtu

- a) 107,5 MHz
- b) 93,3 MHz
- c) 97,9 MHz

8. V sobotu ve 14 hodin vysílá Proglas

- a) Odpolední proud písniček
- b) Reprízu Noční cukrárny
- c) Čtení pro děti

9. Nejúspěšnější písnička hitparády za rok 1998:

- a) Mirek Černý – Balíček karet
- b) Cimbál classic – Přátelé moji milí
- c) Bokomara – Golgota

10. Na obrázku vpravo je zachycen

- a) nábytek na stálé výstavě moderního umění v New Yorku
- b) kaple v Radiu Proglas
- c) boční oltář v nově postaveném kostele v Hustopečích u Brna

11. Kdo z uvedených osob se nemohl setkat

- a) Tomáš Garigue Masaryk, Karel Čapek, Ema Destinová
- b) Karel IV, svatý Augustin, svatá Monika,
- c) Bill Clinton, Václav Havel, Helmut Kohl

12. Kterou skladbu jsme v Radiu Proglas dosud nehráli

- a) Carl Philip Emanuel Bach – Čtvero ročních dob
- b) Wolfgang Amadeus Mozart – Malá noční hudba
- c) Ludwig van Beethoven – Symfonie č. 5 (Osudová)

13. Jezdeckou sochu Svatého Václava (vlevo) vytvořil

- a) Max Švabinský
- b) Josef Václav Myslbek
- c) Mikoláš Aleš

14. Minuta vysílání Radia Proglas stojí přibližně

- a) 1,90 Kč
- b) 28,70 Kč
- c) 105,20 Kč

Kvíz

Seznam televizních kabelových rozvodů (TKR), kde lze naladit Radio Proglas

Program Radia Proglas se nachází v nabídce mnoha společností provozujících televizní kabelové rozvody. Signál je v kabelových sítích velmi kvalitní, a to i v městech a obcích, kde je příjem Radia Proglas z pozemního vysílače nemožný.

Místo	majitel	frekvence [MHz]
BRNO - Líšeň, Vinohrady, Slatina	Brnocom	107,50
BRNO	Kabel Plus Jižní Morava	89,60
BRUNTÁL	Kabel Plus Severní Morava	106,65
ČESKÁ TŘEBOVÁ		93,30
FRÝDEK-MÍSTEK	Kabel Plus Severní Morava	92,35
IVANČICE	Městský úřad	107,50
HAVÍŘOV	Kabel Plus Severní Morava	92,35
HLUČÍN	Kabel Plus Severní Morava	92,35
HODONÍN	Kabel Plus Jižní Morava	101,10
HRADEC KRÁLOVÉ	Kabel Plus Východní Čechy	94,10
KADAŇ	Kabelová Televize Kadaň	100,50
KARVINÁ	Kabel Plus Severní Morava	92,35
KLADNO	Kabel Plus Praha	107,50
LUHAČOVICE		93,30
MORAVSKÉ BUDĚJOVICE	Městský úřad	88,80
NOVÝ JIČÍN	Kabel Plus Severní Morava	92,35
OPAVA	Kabel Plus Severní Morava	92,35
ORLOVÁ	Kabel Plus Severní Morava	92,35
OSTRAVA - Poruba, Mariánské Hory	Kabel Plus Severní Morava	92,35
OSTRAVA	Kabel Televize Ostrava Jih (KTOJ)	99,60
POZLOVICE		93,30
PRAHA	Kabel Plus Praha	107,50
PRAHA	TES Litvínov	107,50
PŘÍBRAM	TES Litvínov	107,50
ŠUMPERK	Kabel Plus Střední Morava	91,80
VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ	Kabel Plus Severní Morava	106,65
VĚŽNICE	Obecní úřad	107,30
VSETÍN-SYCHROV	Kabel Plus Severní Morava	106,05

Pozor, tento seznam nemusí být úplný. Pokud byste věděli o kabelovém rozvodu, kde lze zachytit signál Radia Proglas a není zde uveden, dejte nám prosím vědět.

Možná, že jste našli název své obce nebo města, kde je signál Proglasu v kabelovém rozvodu, možná, že tu přípojku máte ve svém bytě, ale nevíte, co s ní. Napište, zatelefonujte nebo mailujte k nám do Radia Proglas, rádi vám poradíme.

Správné odpovědi kvízu na předchozí straně:

1)c, 2)b, 3)a, 4)b, 5)b, 6)a, 7)c, 8)c, 9)a, 10)b, 11)b, 12)a, 13)b, 14)b

Adresy do Radia Proglas

Brno - hlavní redakce:

Radio proglas

Barvičova 85

602 00 Brno

telefon: 05 - 4321 7241

fax: 05 - 4321 7245

Internet: www.proglas.cz

e-mail:

hlavní: radio@proglas.cz

zpravodajství: public@proglas.cz

dětská redakce: deti@proglas.cz

hitparáda: hitparada@proglas.cz

Olomouc - studio Radim

Žerotínovo náměstí 2

772 00 Olomouc

telefon, záznamník, fax:

068 - 52 20 668

Ostrava - studio Hedvika

Kostelní náměstí 2

702 00 Ostrava

telefon a fax:

069 - 611 50 47

Praha - studio Kristián

Thákurova 3

160 00 Praha

telefon a fax:

02 - 201 813 19

e-mail: kristian@proglas.cz

Kalendář akcí Radia Proglas

17. - 22. srpen 1999

27. - 29. srpen 1999

12. února 2000

4. června 2000

Setkání mládeže v Příbrami

Mohelnický dostavník

Ples Radia Proglas

Pout' Radia Proglas na Hostýně

Děkujeme za vaše příspěvky na provoz Radia Proglas.

Radio Proglas, s. r. o.

Komerční banka Brno-město

číslo konta **153 600 621/0100**

konstantní symbol 558, při platbě složenkou 379

jako variabilní symbol uvádějte členské číslo nebo rodné číslo dárce, případně IČO

Bezplatný informační a propagační materiál Radia Proglas.

Zodpovědný redaktor a fotograf ing. Stanislav Beránek, pomocný redaktor a ilustrace Irena Novotná.

Redakční uzávěrka 23. července 1999, náklad 60 000 výtisků.

Adresa redakce: Radio Proglas, Barvičova 85, 602 00 Brno.

